

Thanh Hải Vô Thượng Sư

Bí Quyết

Túc Khắc Khai Ngộ – Hiện Đời Giải Thoát

Khai Thị 11

Thanh Hải Và Chương Sơ

Bí Quyết
Tức Khắc Khai Ngô
Hiện Đời Giải Thoát

Khai Thị

11

TRI ÂN

*Đ*ệ tử chúng con xin chân thành cảm tạ Thanh Hải Vô Thượng Sư, bậc Tôn Sư yêu kính, đã cho phép chúng con được thu thập những bài khai thị của Ngài từ khắp nơi trên thế giới để truyền bá Chân Lý Tối Thượng đến những người thành tâm cầu Đạo. Những lời giảng dạy vi diệu của Ngài muôn đời là ánh đuốc soi đường hướng dẫn chúng sinh tìm về Cội Nguồn Hạnh Phúc.

Kính xin Ngài nhận nơi đây tấm lòng biết ơn vô vàn của chúng con.

Thông Điệp Nhỏ

Khi nói về Thượng Đế hoặc Đấng Tối Cao, Thanh Hải Vô Thượng Sư hướng dẫn chúng ta dùng những đại từ không chỉ định giới tính để tránh việc bàn cãi Thượng Đế là Nam hay Nữ.

She + He = Hes (*như trong từ Bless*)

Her + Him = Hirm (*như trong từ Firm*)

Hers + His = Hiers (*như trong từ Dear*)

Ví dụ: Khi Thượng Đế muốn, Ngài (*Hes*) có thể làm bất cứ điều gì diễn ra theo ý của Ngài (*Hiers*) sao cho phù hợp với chính Ngài (*Hirmself*).

Là một nhà thiết kế nghệ thuật đầy sáng tạo, đồng thời là một vị Thầy tâm linh, Thanh Hải Vô Thượng Sư yêu chuộng tất cả những biểu đạt thể hiện nét đẹp nội tại. Đó là lý do Ngài gọi nước Việt Nam là “*Âu Lạc*” và Đài Loan là “*Formosa*”. Âu Lạc là quốc hiệu cổ xưa của Việt Nam, có nghĩa là “*âu ca lạc nghiệp*”. Còn Formosa có nghĩa là “*mỹ miểu*”, phản ánh một cách trọn vẹn hơn về đẹp của hòn đảo này và người dân nơi đây. Thanh Hải Vô Thượng Sư cảm thấy rằng dùng những danh xưng này sẽ mang lại sự thăng hoa về tâm linh và may mắn cho đất nước cũng như người dân hai xứ sở này.

Mục Lục

• Tri Ân	iii
• Bước Đi Tình Thương: Bước Chân Của Một Vị Minh Sư Tại Thế	vii
• Lời Ngỏ	xi
01. Phương Pháp Cứu Vãn Ngày Tận Thế.....	1
02. Chúng Ta Đang Bước Vào Thời Đại Hoàng Kim.....	23
03. Tu Hành Khiến Thế Giới Văn Minh Hơn.....	49
04. Thượng Đế Chăm Sóc Tất Cả.....	77
05. Hãy Tỉnh Mộng.....	87
06. Dựa Vào Chính Mình.....	113
07. Thế Lực Và Tiền Tài.....	123
08. Trận Chiến Tâm Linh.....	139
09. Tâm Thánh Nhân Không Mong Cầu Sự Báo Đáp.....	149
10. Khai Ngộ Để Đánh Thức Lực Lượng Khẳng Định.....	159
11. Những Chúng Sinh Hoàn Mỹ Từ Thiên Đàng.....	191
12. Cách Tìm Lại Bảo Tàng Bên Trong.....	203
• Truyền Tâm Ấn: Pháp Môn Quán Âm	230
• Giới Thiệu Ấn Phẩm	235
• Cách Liên Lạc Với Chúng Tôi	247

*T*ôi không thuộc về Phật giáo hay Thiên Chúa giáo. Tôi thuộc về Chân Lý và tôi thuyết giảng Chân Lý. Quý vị có thể gọi đó là Phật giáo, Thiên Chúa giáo, Lão giáo hay bất kỳ danh xưng nào mà quý vị thích. Tôi sẵn sàng đón nhận tất cả.

~ **Thanh Hải Vô Thượng Sư**

*Đ*ạt được sự an bình trong tâm là chúng ta có thể đạt được tất cả mọi thứ khác. Tất cả những sự thỏa mãn, mọi sự đáp ứng những khát vọng của cõi đời và cõi Trời đều đến từ Thiên Quốc, đó là sự giác ngộ về sự hòa hợp vĩnh cửu của trí huệ vô cùng và Lực Lượng Vạn Năng của chúng ta. Nếu như chúng ta không có được những thứ này, chúng ta sẽ không bao giờ cảm thấy thỏa mãn, cho dù chúng ta có thật nhiều tiền của, quyền hành hay địa vị cao sang đến đâu cũng vậy.

~ **Thanh Hải Vô Thượng Sư**

*Đ*ạo Pháp của chúng ta không phải là một tôn giáo. Tôi không làm cho ai trở thành một tín đồ Thiên Chúa giáo hay Phật giáo hay bất kỳ một giáo phái nào khác. Tôi chỉ cho quý vị một con đường để tự biết lấy chính mình, tìm biết quý vị từ đâu đến, nhớ lại nhiệm vụ của mình đối với thế gian này, biết được mọi điều bí ẩn trong vũ trụ, biết được tại sao thế gian này có quá nhiều đau khổ, biết được những gì sẽ đến với chúng ta sau khi chúng ta lìa bỏ cõi đời này.

~ **Thanh Hải Vô Thượng Sư**

Bước Đi Tình Thương

Bước Chân Của Một Vị Minh Sư Tại Thế

*Lặn lội kiếm tìm
Một chút tình thương,
Một chút tình thương,
Mà ban phát cho muôn loài
Trong mười phương.*

Thanh Hải Vô Thượng Sư là danh hiệu thân thương đối với những ai hân hạnh được hội kiến hay làm việc cùng Ngài. Đời sống của Ngài là một thông điệp chan hòa những “Bước Đi Tình Thương”.

Thanh Hải Vô Thượng Sư là một nhà từ thiện, một nghệ sĩ và một bậc Thầy tâm linh cao quý. Tình thương và sự trợ giúp của Ngài vượt qua mọi ranh giới về văn hóa và chủng tộc, đến với hàng triệu người trên khắp thế giới: những người vô gia cư, những người nghèo khó, những viện nghiên cứu y khoa về bệnh AIDS và bệnh ung thư, những cựu chiến binh Hoa Kỳ, những người già neo đơn, người tàn tật, người mắc bệnh tâm thần, người tỵ nạn, những nạn nhân thiên tai trong các trận động đất, bão lụt và hỏa hoạn. Tình thương vô bờ bến của Ngài dành cho mọi sinh linh, từ con người đến muôn loài đồng cư.

Qua những nghĩa cử này, Ngài đã gọi nhắc chúng ta về lòng nhân ái – một phẩm chất tiêu biểu của Ngài và cũng từ tình thương vô vàn đó Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư đã được sáng lập. Ngài nói: “*Những gì chúng ta có thể chia sẻ, hãy bắt đầu chia*

sẽ. Chúng ta sẽ cảm nhận sự thay đổi vi tế bên trong – sẽ có thêm tình thương rót vào tâm thức, rồi chúng ta sẽ nhận thức được điều gì đó. Đây là khởi điểm. Chúng ta hiện diện nơi đây là để học hỏi, học để trưởng thành cũng như học cách sử dụng năng lực tình thương và sáng tạo vô biên của mình hầu kiến tạo thế giới thành một nơi tốt đẹp hơn tại bất kỳ nơi nào chúng ta hiện diện.”

Thời Thơ Ấu Của Thanh Hải Vô Thượng Sư

Thanh Hải Vô Thượng Sư sinh quán tại miền Trung Âu Lạc. Ngay từ thuở thiếu thời, Ngài đã thường giúp đỡ và an ủi những bệnh nhân, những người nghèo khó cũng như những bạn thú bị thương bằng tất cả tấm lòng của Ngài. Khi trưởng thành, Ngài du học ở Âu châu. Tại đây, Ngài tiếp tục làm thông dịch viên cho Hội Hồng Thập Tự. Ngài sớm nhận ra rằng nỗi khổ đau hiện hữu trong mọi nền văn hóa, tại khắp nơi trên thế giới. Vì thế lòng khao khát tìm kiếm một pháp môn giải thoát đã trở thành mục tiêu cao cả nhất trong cuộc đời Ngài. Lúc bấy giờ, Ngài đang sống hạnh phúc bên phu quân là một bác sĩ người Đức. Mặc dù quyết định chia tay vô cùng khó khăn đối với Ngài và phu quân, nhưng với ân phúc của ông, Ngài đã ra đi với nguyện ước hoàn thành lý tưởng này. Từ đó, Ngài bắt đầu cuộc hành trình hai năm tầm Đạo.

Cuộc Hành Hương Đến Hy Mã Lạp Sơn

Cuối cùng, nơi một miền sâu thẳm trên rặng Hy Mã Lạp Sơn, Ấn Độ, Ngài được một vị Minh Sư khai ngộ truyền dạy Pháp Môn Quán Âm, một phương pháp thiền quán Ánh Sáng và Âm Thanh nội tại. Sau một thời gian tu học, Ngài đã đạt đại khai ngộ.

Ngay sau khi trở về từ Hy Mã Lạp Sơn, do sự thỉnh cầu tha thiết của những người thành tâm mong cầu Chân Lý, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã chia sẻ Pháp Môn Quán Âm với mọi người và

khuyến khích họ hướng nội để tìm lại sự vĩ đại của chính mình. Nhiều người từ mọi thành phần xã hội đã nhận thấy rằng Pháp Môn Quán Âm giúp họ tìm được sự viên mãn, niềm hạnh phúc và sự bình an trong cuộc sống. Không bao lâu, Hoa Kỳ, Âu châu, Á châu, Úc châu, Phi châu, Nam Mỹ cũng như nhiều tổ chức quan trọng đã thỉnh mời Thanh Hải Vô Thượng Sư đến thuyết pháp.

Làm Đẹp Thế Giới Chúng Ta Đang Sống

Thanh Hải Vô Thượng Sư không những là tấm gương cao quý trong hoạt động cứu trợ nhân đạo, Ngài còn khuyến khích mọi người làm đẹp thế giới chúng ta đang sống. Qua việc thiền định Pháp Môn Quán Âm, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã bộc lộ nhiều tài năng thiên phú, thể hiện qua hội họa và những sáng tác nghệ thuật, bao gồm bộ sưu tập đèn được thiết kế thật tinh tế, những sáng tác thơ nhạc, thiết kế trang sức và trang phục hầu miêu tả nét đẹp bên ngoài lẫn bên trong của các nền văn hóa, các dân tộc mà Ngài đã gặp qua. Năm 1995, theo lời thỉnh cầu của công chúng, thiết kế y phục của Ngài đã được trình diễn tại những kinh đô thời trang quốc tế như Luân Đôn, Paris, Milan và New York. Doanh thu từ những tác phẩm nghệ thuật của Thanh Hải Vô Thượng Sư đã giúp Ngài có một nguồn ngân quỹ độc lập để hỗ trợ cho các hoạt động nhân đạo và sứ mệnh cao quý của Ngài trong việc giúp đỡ những người con của Thượng Đế vào những lúc cấp thiết.

Sự Vinh Danh và Ước Mơ Của Thanh Hải Vô Thượng Sư

Mặc dù Thanh Hải Vô Thượng Sư không mong cầu báo đáp, nhưng để vinh danh sự trợ giúp vô vị kỷ của Ngài, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã được nhiều viên chức chính phủ và tổ chức tư nhân trên thế giới trao giải thưởng vào nhiều dịp khác nhau.

Những giải thưởng này bao gồm: Giải Hòa Bình Thế Giới, Giải Nhà Lãnh Đạo Tâm Linh Thế Giới, Giải Phát Triển Nhân Quyền, Giải Công Dân Nhân Đạo Thế Giới, Giải Phục Vụ Nhân Loại Xuất Sắc, Giải Hòa Bình Gusi 2006, Bằng Tuyên Dương Tuần Hội Âm Nhạc Los Angeles, Giải Hạng Nhất Tượng Bạc Telly Thường Niên lần thứ 27 (2006),... Bên cạnh đó, ngày 22 tháng 2 và ngày 25 tháng 10 cũng được vinh danh là ngày Thanh Hải Vô Thượng Sư tại Hoa Kỳ. Ngài Frank Fasi, nguyên thị trưởng thành phố Honolulu đã phát biểu: “Ngài là ánh sáng của một vĩ nhân, là thiên thần từ ái của tất cả chúng ta.”

Trong thời đại này, Thanh Hải Vô Thượng Sư là một trong những người tận tâm giúp đỡ tha nhân nhận biết và kiến tạo một viễn ảnh tươi sáng cho tương lai. Nhiều vĩ nhân trong lịch sử đã từng hoài bão về một tương lai tươi đẹp cho nhân loại và trong lời bày tỏ của Ngài, Thanh Hải Vô Thượng Sư cũng có ước mơ như sau:

*“Tôi mơ cả thế giới được hòa bình.
 Tôi mơ mọi nghiệp sát sẽ chấm dứt.
 Tôi mơ tất cả trẻ em đều được sống
 trong hòa bình và an lạc.
 Tôi mơ tất cả quốc gia sẽ bắt tay nhau,
 bảo vệ và giúp đỡ lẫn nhau.
 Tôi mơ Địa Cầu xinh đẹp của chúng ta
 sẽ không bị hủy diệt.
 Địa Cầu này đã trải qua hàng tỷ tỷ năm
 mới được hình thành và đây là một nơi
 vô cùng mỹ miều, vô cùng kỳ diệu.
 Tôi mơ Địa Cầu này sẽ trường tồn,
 nhưng trong thanh bình,
 đẹp đẽ và yêu thương.”*

LỜI NGỎ

*T*ừ lúc thắm nhuần bao nỗi vô thường trong kiếp nhân sinh, con người luôn khát khao trở về Nguồn Cội Thiêng Liêng. Thanh Hải Vô Thượng Sư, một bậc Chân Sư toàn giác, với lòng từ bi vô lượng đã đến trần gian để truyền dạy Pháp Môn Quán Âm, một Bảo Pháp tối thượng từ ngàn xưa, có thể giúp thế nhân liễu ngộ được trí huệ vạn năng nội tại và đồng nhất thể cùng Thượng Đế.

Trải qua muôn trùng duyên nghiệp mới có cơ hội thăng hoa làm người. Nay được hiện hữu cùng thời với một vị Minh Sư tại thế và nếu được cơ duyên đón nhận Bảo Pháp, quả là một ân sủng nhiệm mầu.

Nguyện xin những lời Khai Thị của Thanh Hải Vô Thượng Sư trong sách này sẽ soi sáng cho những người thành tâm mong cầu Chân Lý, nhận thức được Pháp Môn Vô Thượng để tu tập và đạt thành ước nguyện Một Đời Giải Thoát. Những lời giảng dạy vi diệu của Ngài cũng sẽ giúp nâng cao tâm thức cho những ai đang ưu tư về vấn đề sinh tử của kiếp người.

**Ban Kinh Sách
Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư**

"Ngôi sao sinh nhật" từ ái của chúng tôi
– Sư Phụ Thanh Hải Vô Thượng Sư
nhân ngày sinh nhật, năm 2001

1

Phương Pháp Cứu Vãn Ngày Tận Thế

**Thanh Hải Vô Thượng Sư khai thị
Phi trường Tokyo, Nhật Bản**

Ngày 8 tháng 9 năm 1994

(Nguyên văn tiếng Hoa)

Lần này tôi đến Nhật cảm thấy thật thoải mái! (*Mọi người vỗ tay.*) Quý vị Tâm Ấn đã lâu rồi mà! Ai nấy đều cố gắng tu hành tọa thiền, tịnh hóa bản thân, điều này rất hữu ích cho bầu không khí của Nhật Bản. Chúng ta giúp đỡ thế giới bằng cách này, thành ra tôi mới nói rằng quý vị là ân nhân cứu mạng của thế giới.

Bởi vì trên thế giới này, có rất nhiều anh chị em của chúng ta quên mất bổn phận của họ, quên mất Phật Tâm của họ, quên mất phẩm chất Thượng Đế. Cho nên họ đã làm rất nhiều chuyện không tốt đối với thế giới, đối với vũ trụ.

Nếu như mọi người đều làm như vậy, không ai tìm cách cân bằng, thì thế giới của chúng ta sẽ xảy ra tai ương rất lớn. Rất nhiều thiên tai đã xảy ra, nhưng còn có những thiên tai lớn hơn

sẽ xảy ra, đến nay những tai ương này chỉ ảnh hưởng trong một quốc gia hoặc một vùng nào đó của quốc gia mà thôi.

Nếu mọi người vẫn như cũ, không chịu tu hành, tiếp tục làm những chuyện xấu xa, không màng đến mạng sống hoặc cảm giác của người khác, không lo lắng đến chuyện nhân đạo thì sẽ có những tai ương lớn hơn sẽ xảy ra, lúc đó sẽ ảnh hưởng đến toàn thế giới. Không cần phải có thần thông cũng có thể nhìn thấy được tương lai, không cần dùng thần thông cũng có thể biết được, bởi vì rất hợp lý, đó là nhân quả.

Rất nhiều nhà tiên tri, nhà tướng số, nhìn thấy những thiên tai rất lớn sẽ xảy ra trong cùng một lúc tại thế giới này. Tại nhiều quốc gia khác nhau, tại nhiều thời đại khác nhau, đều có người thấy được cùng một cảnh tượng như thế. Những người ấy thật sự có thể nhìn thấy được tương lai, không phải họ nói một cách bừa bãi. Mỗi quốc gia, mỗi thời đại đều có những người như thế, điều này không có gì là hy hữu cả.

Nhưng có thể giờ đây chúng ta cố công tu hành, mỗi quốc gia có những người tu hành của chúng ta, có nhiều trung tâm công tu lớn, mọi người hợp lại với nhau thì lực lượng rất mạnh. Cho nên tôi nghĩ rằng, thế giới này vẫn có thể cứu được, nếu chúng ta thành tâm hợp lại khẩn cầu một điều gì, hoặc cùng nhau hợp lại tu hành sẽ phát ra bầu không khí hòa bình, sẽ mang lại ảnh hưởng vô cùng to lớn.

Điều này không phải chỉ giới hạn ở nơi ấy mà thôi. Thí dụ tại nơi của quý vị cư ngụ không có sông, nhưng ở những nơi khác có sông hoặc biển sẽ bốc thành hơi nước, sau đó hơi nước này sẽ biến thành mưa. Từ diễn biến này, nơi ở của quý vị được ảnh hưởng.

Thêm một thí dụ khác, chẳng hạn như ngày hôm nay, rất có thể trên đường hoặc ở một nơi nào đó, quý vị gặp khó khăn như xảy ra tai nạn xe cộ hoặc những chuyện bất ngờ. Sau đó, quý vị gặp được hai người nào đó, hai người này rất có lòng thương, rất

quan tâm săn sóc đến quý vị, giúp cho quý vị cảm thấy được yêu thương, cảm thấy an toàn, cảm thấy thật thoải mái.

Sau khi quý vị giải quyết xong chuyện rồi họ mới ra đi, hoặc một tuần lễ sau quý vị khỏi bệnh xuất viện, tình thương ấy vẫn còn ảnh hưởng đến quý vị. Cho nên lúc quý vị gặp bất cứ ai, hoặc trong hội trường, nơi hội họp nhiều người, quý vị đối đãi với họ rất có tình thương, rất có lòng nhân ái. Và những người được quý vị dùng tình thương đối đãi, về nhà lại tiếp tục truyền tình thương này ra, đối đãi với người khác cũng rất có tình thương. Rồi những người nhận được tình thương này, lại tiếp tục dùng tình thương để đối đãi với những người khác. Cứ tiếp tục truyền như thế, hiệu quả cũng giống như một giọt dầu loang, cứ lan mãi, lan mãi.

Giống như vậy, nếu có người có đủ thời giờ tu hành, thì bên trong của họ sẽ bình lặng, rồi thái độ, bầu không khí bình lặng của họ sẽ ảnh hưởng đến những người họ gặp – những người láng giềng hoặc những người chung quanh họ. Những người khác gặp người này cũng sẽ bị từ trường của người này ảnh hưởng, mà trở thành bình lặng.

Họ sẽ nghĩ rằng: *“Ồ, đúng vậy! Lẽ ra mình phải có sự bình an mới tốt, cần phải có tình thương mới đúng.”* Cứ tiếp tục như thế, sẽ ảnh hưởng rất nhiều người. Cho nên chúng ta tu hành thật sự rất có ích lợi, đó là chuyện rất hợp lý, không có gì là thần bí, mà không hiểu được.

Thế giới này xảy ra rất nhiều chuyện không tốt, đều là do con người không vui vẻ, không nhận được tình thương. Thí dụ chúng ta thường thấy trên những cuốn sách tâm lý học hoặc báo chí viết rằng: *“Những người tệ hại, có khuynh hướng về bạo lực, đều là vì lúc nhỏ bị ngược đãi hoặc bị bỏ bê, vì không có nhận được tình thương, nên khi lớn lên, tánh tình, cá tánh mới không tốt, phần lớn đều là như thế.”*

Giờ đây, những trung tâm tu hành của chúng ta là nơi để cho mọi người có thể nghỉ ngơi, có thể giúp cho họ được yên tĩnh,

cảm thấy nơi này bình yên, không ai làm ồn, cũng không ai đối xử xấu với họ. Vì thế, họ càng lúc càng hòa bình, càng lúc càng an tâm, không còn lo sợ, không còn hồi hộp, không còn cảm thấy nguy hiểm.

Không những như vậy, chúng ta sẽ dạy người khác câu thông với lực lượng vĩ đại bên trong của họ, dần dần sẽ hiểu được chính mình rất vĩ đại, cho nên càng lúc càng tốt. Những người như thế nhất định sẽ càng lúc càng an tâm, càng ngày càng hòa bình, quý vị là như vậy đó! *(Mọi người vỗ tay.)*

Tu hành là chuyện rất hợp lý mà! Dùng lý luận cũng có thể hiểu được, cần phải có những nơi tu hành như vậy, cho người ta đến phần quán nội tinh, hướng về bên trong để tìm lại góc cạnh bình an của mình. Bởi vậy quý vị càng tu hành, đời sống càng thuận lợi, càng tu hành, càng cảm thấy thông minh, càng tu hành, càng hiểu biết, nhẹ nhàng, càng có thể tha thứ cho người khác, càng tu hành, càng có tình thương. Bởi vì trước đây chúng ta không biết phải nuôi dưỡng như thế nào, cho nên mới thấy khó chịu, thân thể mệt mỏi, tinh thần yếu đuối.

Ở trên Thiên Đàng, họ dùng ánh sáng để chữa bệnh thay vì phải dùng thuốc, có thể trong tương lai chúng ta cũng sẽ dùng những loại ánh sáng tương tự như thế để trị bệnh. Có những thứ bệnh có thể dùng âm thanh chữa trị, chẳng hạn như âm nhạc vậy. Giờ đây chúng ta tu pháp môn này vừa có ánh sáng lại vừa có âm thanh, vì thế nhiều đau khổ, nhiều áp lực đều sẽ tự nhiên giảm thiểu, rồi sau đó biến mất.

Chúng ta vốn rất có trí huệ, nhưng vì ở thế giới này chúng ta bị đè ép quá mức, không có thời gian nghỉ ngơi. Dù có thời gian nghỉ ngơi, chúng ta cũng không biết làm sao nghỉ ngơi. Ra ngoài hoạt động, đi tốn rất nhiều tiền, chỉ làm mệt mỏi thêm mà thôi, càng lúc càng cảm thấy khó chịu.

Bây giờ, chúng ta đã có thời gian tu hành, lại có lực lượng âm thanh và ánh sáng chữa bá bệnh, lại có trí huệ. Bởi vì khi chúng

ta an tịnh, sẽ tìm được trí huệ của mình, chúng ta sẽ càng lúc càng tốt, đó là chuyện đương nhiên.

Những người bình thường khi làm việc quá nhiều, nếu có tiền, họ sẽ đi ra biển hoặc lên núi để nghỉ ngơi một lúc, như thế họ sẽ cảm thấy thoải mái hơn, lúc trở về lại có thể tiếp tục làm việc. Nhưng mà mỗi ngày chúng ta đều có một ít thời giờ để nghỉ ngơi, như vậy còn tốt hơn là lâu lâu mới nghỉ một tuần. Mỗi ngày tọa thiền hai tiếng rưỡi, đó là thời gian nghỉ ngơi của chúng ta. Không những chỉ nghỉ ngơi mà thôi, điều này còn có thể cứu được mạng sống của chúng ta. Ánh sáng và âm thanh sẽ gội rửa được các tế bào bên trong, tinh thần của chúng ta. Cho nên chúng ta càng tu hành càng cảm thấy trẻ ra, càng thoải mái, đa số các bệnh tật đều tiêu tan.

Gần đây tôi đọc trong một quyển tạp chí cho biết người ta dùng một loại âm thanh để trị ung thư. Quý vị có đọc qua chưa? Họ bắt đầu thí nghiệm rồi, dường như đã có kết quả. Đọc được tin này khiến tôi cảm thấy chúng ta tu “*Quán Âm*” là tốt nhất. Rất nhiều đồng tu sau khi tu Pháp Môn Quán Âm, bệnh ung thư tự nhiên biến mất! Nhưng đây chẳng qua chỉ là phần thưởng thêm tự nhiên mà thôi, chúng ta tu hành không phải để trị bệnh. Nhưng mà cũng đúng! Bởi vì bệnh vô minh của chúng ta là nghiêm trọng nhất, từ bệnh vô minh sẽ sanh ra nhiều căn bệnh khác.

Thí dụ có những lúc vì vô minh, ra ngoài chơi, ăn thịt, uống rượu, hút chất độc, v.v... cho rằng làm như thế chúng ta sẽ được sung sướng. Nhưng thật ra nó sẽ phá hoại tinh thần và thể xác của chúng ta, đó đều bởi vì vô minh của chúng ta mà ra, hiểu không? Vì vô minh chúng ta ăn, uống chất độc vào, rồi bệnh tình càng lúc càng nặng—bệnh gan, bệnh ung thư, bệnh phổi, bệnh tim, bệnh gì cũng sanh ra. Tất cả do bệnh vô minh mà ra.

Lẽ ra Thượng Đế gọi chúng ta đến nơi này là để gia trì cho thế giới, giúp cho thế giới càng lúc càng tiến bộ, càng lúc càng đẹp đẽ như Thiên Đàng. Rốt cuộc chúng ta đến đây, nhập vào cái

“*công cụ*” (*thân người*) này rồi, lại phá hoại nó, không dùng nó để thực hành ý chỉ của Thượng Đế, phá hoại công cụ do Thượng Đế tạo ra, cho nên chúng ta càng lúc càng mệt mỏi.

Giờ đây tôi dạy quý vị làm chuyện phải, biết cách dùng công cụ của mình, biết được nhiệm vụ của mình. Còn không mỗi người đến thế giới này đều đam mê, lạc lõng trong đời sống vật chất, thích điều này điều nọ, thích công cụ này. Thay vì dùng nó để làm đẹp thế giới, ngược lại chúng ta lại đam mê vào những công cụ này, rồi đắm chìm ở nơi đây, như vậy đương nhiên không có cách nào cứu được thế giới.

Cần phải có những người như chúng ta để nhắc nhở người khác nhớ lại trách nhiệm nguyên thủy của mình, phải hiểu rõ và ghi nhớ rằng họ không được đam mê và trụy lạc trong thế giới này, cũng đừng phá hoại mình và thế giới này đó là điều nên làm. Cho nên tu hành là điều nên làm.

Những người bình thường, khi họ bệnh nặng, người ta đưa họ vào bệnh viện. Không phải chỉ cho họ uống thuốc mà thôi, cũng để cho họ được nghỉ ngơi. Thân thể của họ tự nhiên sẽ phát ra một thứ lực lượng kháng cự, chữa hết cơn bệnh và được lành lặn. Phần lớn các loại thuốc uống đều khiến cho chúng ta cảm thấy nặng nề, muốn ngủ, mục đích là để chúng ta nghỉ ngơi, rồi thân thể chúng ta sẽ có sức đề kháng, tự nhiên sẽ hết bệnh, không phải chỉ có tác dụng của thuốc mà thôi.

Mặc dầu chúng ta chưa có bệnh, nhưng mỗi ngày chúng ta được nghỉ ngơi như vậy, rồi uống liều thuốc Thiên Đàng – âm thanh và ánh sáng bên trong, mỗi ngày đổ vào mấy trăm lít, đương nhiên khỏe mạnh là phải! Vừa được nghỉ ngơi, vừa được uống thuốc, tinh thần và thân thể đương nhiên khỏe mạnh. Đó là lý do tại sao chúng ta càng tu hành, càng cảm thấy không thể không tu, càng tu càng thích, giống như các em bé không thể không uống sữa vậy.

Phương diện tinh thần và thể xác của đa số mỗi người, đều có một ít vấn đề. Tuy rằng bây giờ chúng ta mới bắt đầu, thì hơi trễ một chút, nhưng thà có còn hơn không. Nếu chúng ta có con nhỏ, hãy mau cho các em uống loại “thuốc” này để khi lớn lên, khỏi cần phải đổ vào cho nhiều.

Quý vị thấy bệnh viện của thế giới này đầy rẫy những người ăn rất nhiều thịt, uống rất nhiều rượu. Họ không phải là những kẻ nghèo, phải không? Những người giàu có, biết ăn biết uống đều nằm trong bệnh viện. Và lại, sức hồi phục của họ rất chậm, có khi những chứng bệnh nhỏ cũng điều trị rất lâu. Ngược lại những người ăn thuần chay, đời sống giản dị như chúng ta, nếu có bệnh thì cũng hết rất nhanh, cho dù không bớt ngay cũng thuyên giảm rất nhanh, và lại uống thuốc cũng không bị tác dụng phụ, cũng không có phản ứng xấu.

Có những lúc bởi vì chúng ta tu hành quá trễ, thân thể chúng ta không kịp thích ứng, không kịp biến đổi tốt, lúc đó nếu như bệnh quá nặng, bởi vì vừa mới tu hành, còn chưa kịp sửa đổi. Vì vậy có lúc chúng ta cũng còn một chút bệnh. Nếu chúng ta không tu, bệnh sẽ trầm trọng hơn.

Ánh sáng và âm thanh là lương thực, là thuốc bổ của thân thể và linh hồn. Nó sẽ giúp các tế bào của chúng ta đổi mới. Quý vị thấy những người tu hành tốt càng ngày càng trẻ ra, ít nhất là trẻ hơn trước đây. Một thời gian sau gặp lại họ, da dẻ của họ càng sáng và mịn màng hơn, giống như hồi còn trẻ vậy. Nếu như đời sống của chúng ta không vội vàng, không căng thẳng thì sự biến đổi sẽ rõ ràng hơn. Mỗi ngày, chúng ta tu hành hai tiếng rưỡi cũng tạm đủ! Có thể sống nổi, ít nhất không bị áp lực nặng nề, không bị trầm trọng đến dờ sống dờ chết.

Không phải tôi cần quý vị tu hành, mà là quý vị thật sự cần tu hành. Bản thân tôi cũng cố gắng lặn lội đi các nơi, nhắc nhở mọi người nhận biết điểm ích lợi của sự tu hành. Còn quyết định muốn cố gắng tu hành hay không, đó là quyền lợi và bổn phận

của chính bản thân quý vị. Tôi không thể hỏi thúc, không thể lôi kéo, không thể đẩy, không thể làm gì. Tôi chỉ có thể nói: “*Quý vị càng tu hành sẽ càng thích tu, càng cảm thấy có nhiều lợi ích, càng sung sướng, thân thể biến đổi khác hẳn trước đây.*” Thật như thế, vài năm sau tôi trở lại gặp quý vị. Ô! Quý vị thật khỏe mạnh! Khác hẳn với lần đầu tiên chúng ta gặp gỡ nhau. (*Mọi người cười và vỗ tay.*) Quý vị nghe hiểu, mới vỗ tay phải không?

Thân thể của chúng ta chịu ảnh hưởng của linh thể và tinh thần. Nếu linh thể và tinh thần của chúng ta tràn đầy, chúng ta ăn lương thực của linh thể, thân thể của chúng ta sẽ biến đổi mỗi lúc một xinh đẹp. Tinh thần của chúng ta nếu không thông thả, không vui vẻ, thân thể của chúng ta sẽ trông rất mệt nhọc rồi buồn bã, sẽ rất nóng nẩy, khó chịu.

Đây là một thí dụ rất hợp lý, khi quý vị vui vẻ hoặc đang yêu đương, có phải trông quý vị rất xinh đẹp không? Hoặc khi gia đình êm ấm, hạnh phúc, quý vị cứ cười, gương mặt của quý vị rất tươi sáng. Còn nếu quý vị lo lắng công việc, hoặc làm ăn không thuận lợi, người yêu bỏ đi, hoặc cờ bạc xui xẻo. Ôi! Nhìn mặt là biết liền. Cho nên có lúc nghe người ta nói: “*À! Tức chết, buồn chết được, mắc bệnh tương tư, v.v..*”, hiểu không? Còn chưa chết, nhưng trông như không sống nổi!

Đó chẳng qua là những lo lắng của thế giới mà thôi, đừng nói chi đến linh thể của chúng ta! Mỗi ngày không cho nó nghỉ ngơi, hoặc bồi dưỡng nó. Ánh sáng và âm thanh là lương thực của tinh thần, nếu không bồi dưỡng, tinh thần sẽ rất khô cằn, áo não, u sầu, rồi nó sẽ ảnh hưởng đến thân thể của chúng ta, đây là chuyện đương nhiên.

Trong vòng hai, ba năm, từ năm 1994 đến năm 1996, 1997 là thời kỳ rất mãn cảm của thế giới chúng ta, đã xảy ra rất nhiều chuyện. Bởi vì trong vài thế kỷ qua, chúng ta đã làm nhiều hành động phá hoại Địa Cầu. Thoạt nhìn thì dường như đang giúp đỡ cho thế giới, vì sự tiến bộ của thế giới, nhưng cái giá phải trả quá

đất! Con người của chúng ta lại quá vô minh, vì vội vã kiếm tiền, mong nhanh chóng được lợi, đã bắt kẻ cho hậu quả mai sau. Cho nên tốt nhất bây giờ chúng ta hãy chậm lại, suy nghĩ lại tình trạng của chúng ta, đến bối cảnh của thế giới và thế hệ mai sau. Chúng ta đã phá hoại quá nhiều rồi!

Thí dụ chúng ta có thể đốn cây, nhưng đốn một cây, phải trồng lại hai cây! Chúng ta có thể thu hồi những vật đã dùng, để dùng trở lại, như thế là hết chuyện! Chúng ta còn có thể đổi ăn thịt thành ăn thuần chay, bởi việc ăn thịt đã làm tiêu hao nguyên liệu của thế giới nhiều nhất.

Hàng năm, nhiều khu rừng bị tàn phá chỉ để nuôi dưỡng súc vật. Mỗi năm, số lượng rừng núi bị phá hoại bằng diện tích của cả một nước Anh chỉ để nuôi súc vật, nuôi bò cho chúng ta ăn. Nuôi bò phải tốn rất nhiều nước, rất nhiều thực phẩm, rất nhiều thời gian, rất nhiều đất đai. Những mảnh đất này sau đó không còn dùng được nữa, bởi vì sau khi đốn cây, một mặt bị súc vật giẫm đạp, không thể trồng trở lại được. Nếu như muốn trồng trở lại, thì cần phải chờ năm mươi năm sau. Mặt khác, khi không còn cây cối, lúc mưa lớn sẽ cuốn trôi theo tất cả màu mỡ. Nước và đất, sau đó không còn giữ được sự điều hòa, đất đai mỗi lúc một khô cằn.

Cứ như thế, cái này ảnh hưởng sang cái khác, không phải chỉ phá hoại một thứ mà thôi, mà còn ảnh hưởng đến rất nhiều phương diện khác nhau. Ảnh hưởng đến những dòng nước trong, những dòng nước này bị loài vật tắm rửa dùng cạn, sau đó đến phiên chúng ta, dùng lại nước dơ đó hoặc thiếu nước không đủ dùng.

Chúng ta còn lạm dụng khoa học kỹ thuật, phá hoại tầng không khí bảo vệ Địa Cầu, điều này cũng rất ảnh hưởng đến Địa Cầu của chúng ta. Nếu như Địa Cầu rất nóng, thì sẽ không có mưa, không có bóng cây che mát, không mưa thì cây không lớn được, không có cây thì lại càng không có mưa. Cho nên thời tiết

càng lúc càng nóng, biến đổi vô trật tự. Tất cả đều sẽ ảnh hưởng đến cơ thể của chúng ta, ảnh hưởng đến con cái, đến công ăn việc làm, đến tinh thần và các khía cạnh khác của chúng ta, rồi sau đó, sẽ ảnh hưởng đến đạo đức của cả Địa Cầu. Không đầy đủ thực phẩm, vật giá sẽ leo thang, rồi nhiều người không mua nổi, buôn bán ế ẩm sẽ bị phá sản, bị phá sản thì đi trộm cướp, sẽ làm chuyện xấu, sẽ trở thành những kẻ đi lang thang, hoặc sẽ có thể làm hại chính mình và người nhà của mình.

Vì không có thức ăn, nên trước hết làm hại đến chính mình, sau đó không bao lâu cả thế giới bị đói kém. Hậu quả này đã ảnh hưởng đến trẻ em, ảnh hưởng đến đạo đức, cho nên bây giờ Liên Hiệp Quốc và rất nhiều quốc gia đều họp lại thảo luận, liên quan đến vấn đề phá thai và thiếu lương thực trong tương lai.* Họ đã đạt được thỏa thuận, thông qua luật pháp phá thai, v.v..., điều đó có nghĩa là quyết định muốn giết trẻ em, muốn giết em bé.

Đúng vậy! Muốn hợp pháp hóa chuyện phá thai. Bởi vì người càng đông, càng không đủ thức ăn, đó là lý do tại sao bây giờ họ muốn giết người. Nói khó nghe một chút, đó chẳng phải vì miếng ăn mà giết người sao? Nhưng sự thật chính là vậy! Giết trẻ sơ sinh, giết trẻ em. Bởi vì bây giờ, họ cảm thấy rất nguy hiểm, thức ăn càng ngày càng ít mà dân số lại càng ngày càng đông. Họ không sửa đổi cách sống của mình— là ăn thuần chay, không chặt cây nữa mà trồng cây, không nuôi súc vật, mà trồng trọt để ăn. Nhưng ngược lại, bây giờ họ “*chặt*” trẻ thơ.

Cho nên quý vị thấy những ảnh hưởng này tựa như dây xích, từng vòng một nối tiếp nhau không ngừng. Đâu có thể nói rằng: “*Tôi ăn thịt là chuyện riêng của tôi!*” Điều này ảnh hưởng đến cả thế giới, ảnh hưởng đến thế hệ sau, ảnh hưởng đến con cháu vô tội của mình. Vì thế quý vị thấy việc này rất kinh khủng, tai hại rất lớn, bây giờ có còn hỏi tôi tại sao bảo quý vị ăn thuần chay nữa không? Muốn giải quyết vấn đề này chúng ta phải bắt đầu

* Từ ngày 5-13 tháng 9 năm 1994, Liên Hiệp Quốc và một số đại diện của các quốc gia tham dự hội nghị tại Cairo, thủ đô của Ai Cập để thảo luận về vấn đề liên quan đến dân số của Địa Cầu gia tăng quá nhanh và lương thực thiếu hụt trong tương lai.

sửa đổi từ gốc rễ, tưới nước phải tưới ngay gốc cây, chứ không chỉ tưới trên lá.

Đúng vậy! Càng ăn thịt, càng phải nuôi loài vật để lấy thịt. Nuôi loài vật cũng cần phải có đất đai rộng rãi, cần rất nhiều nước, cỏ mới mọc lên nổi. Rồi càng đốn cây, càng không có nước, lại đem nước cho động vật dùng, đến cả con người cũng không có nước để dùng. Không có nước thì không thể trồng trọt, không trồng trọt thì sản xuất sẽ ít đi, sản xuất càng ít thì giá cả càng đắt đỏ.

Dân số thì gia tăng, trong khi thức ăn lại giảm sút, đương nhiên sẽ sanh ra càng nhiều chiến tranh, càng nhiều bạo lực, súng ống, giết chóc – chỉ vì miếng ăn, vì lương thực. Cuối cùng bây giờ sanh ra việc muốn giết người! Giết trẻ em, chỉ vì muốn cứu lấy chính mình.

Trước kia, phá thai là một việc họ không bao giờ nghĩ đến. Không ai nghĩ đến, bây giờ họ lại muốn biến nó thành hợp pháp, công khai. Theo tôi thấy, Liên Hiệp Quốc và rất nhiều các quốc gia nên suy nghĩ cho hợp lý một chút, phải đưa ra một phương pháp chính xác hơn, hữu hiệu hơn, chứ không phải cứ giết trẻ em là được rồi. Nếu cứ tiếp tục làm như vậy thì giết bao nhiêu cũng sẽ không đủ. Rất nhiều người đã tiên đoán rằng trong tương lai, một số quốc gia sẽ phải ăn thịt người mới có thể sinh tồn, đến nỗi phải ăn thịt của người chết. Tuy nhiên, chúng ta có phương pháp có thể sửa đổi tương lai, còn nếu chúng ta cứ tiếp tục làm như vậy, dĩ nhiên sẽ sửa không được!

Chúng ta có thể sửa đổi thế giới của chúng ta. Chúng ta có thể cứu văn thế giới của chúng ta. Đó tức là bắt đầu sửa đổi trở lại đời sống của chúng ta – phải sống một đời đạo đức, ăn thuần chay, tu sửa tinh thần và thể xác của mình. Có như vậy, chúng ta sẽ thấy hiệu quả ngay lập tức, thế giới của chúng ta sẽ biến đổi ngay lập tức! Mọi người trồng cây mà không đốn cây, như vậy chúng ta sẽ được cứu văn ngay. Trong vòng mười năm, thế giới sẽ trở nên

khác hẳn, sẽ không còn nhiều vấn đề nữa. Đúng vậy, còn có thể cứu chữa. Nhưng mà cần phải có mọi người cùng làm mới được.

Thí dụ tôi nói như vậy, các đệ tử nghe theo tôi thì có thể gây ảnh hưởng cho một số người mà họ quen biết. Tuy nhiên, nếu miếng đất đó không phải của mình thì chúng ta cũng sẽ không thể bảo họ trồng cây được! Chính người chủ đất phải hiểu sự lợi hại này, tin tức này phải truyền bá cho toàn thế giới được biết.

Họ phải tin tưởng và họ phải suy nghĩ hợp lý một chút, mọi người cùng chung sức, hợp lại với nhau mới có thể cứu được thế giới. Nếu không, quả thật chúng ta khỏi cần nhắc đến ngày tận thế nữa, chúng ta tự tàn sát lẫn nhau, còn hỏi tận thế hay không tận thế làm chi! Từ lúc khai thiên lập địa đến giờ, chúng ta chưa bao giờ nghe nói có chiến tranh để giết trẻ em, như vậy có nghĩa là đạo đức của chúng ta bây giờ đã suy đồi đến cực điểm.

Bây giờ, nếu quý vị giết người, cảnh sát và tòa án sẽ bắt quý vị nhốt trong tù, lấy mạng sống quý vị đền bù cho sanh mạng đã mất đi. Tuy nhiên, bây giờ họ lại muốn tàn sát hợp pháp hóa, mà không ai cảm thấy làm như vậy là vô đạo đức, thật không thể tưởng được!

Tôi mong rằng Liên Hiệp Quốc và những quốc gia có thẩm quyền tham dự cuộc họp, đầu óc phải sáng suốt một chút, còn không chúng ta đem thể hệ mai sau của chúng ta, thế giới của chúng ta trao vào tay họ, để họ quyết định giùm tương lai của mình, thật quá khủng khiếp! Hiểu không? Nếu họ không có đầu óc khai ngộ, hợp lý, quý vị có thể tưởng tượng sự việc sẽ nghiêm trọng đến dường nào!

Có nhân thì phải có quả, chắc chắn Thượng Đế sẽ không khoan tay đứng nhìn mặc cho thể nhân đem công việc sanh tử trao vào tay những người này, mặc cho họ quyết định sự sống còn của con cái Thượng Đế. Thượng Đế sẽ không bằng lòng.

Chúng ta thường tố cáo người khác rằng: “*Kẻ này giết người! Hắn là hung thủ!*” Mọi người chửi bới họ, ghét bỏ, thù nghịch họ.

Mọi người cũng đều chán ghét chiến tranh, chán ghét tình trạng giết người. Vậy mà bây giờ giết người đã trở thành tự nhiên, mà là giết trẻ sơ sanh, giết trẻ em, quả thật quá khủng khiếp!

Có khi bị tình trạng ép buộc, đó là chuyện khác. Nhưng đây là một việc làm công khai, không phải là tình trạng khẩn cấp gì cả, mà chỉ vì lý do thức ăn không đủ phân phối. Vì muốn bảo vệ những người lớn để họ có thức ăn, rồi họ ra tay giết trẻ sơ sanh. Tôi mong rằng chuyện phá thai sẽ không được hợp pháp hóa, chúng ta phải cố gắng tìm cách ngăn chặn, không thể để việc này xảy ra.

Nếu như có người muốn làm như vậy hoặc đồng ý làm như vậy, chúng ta có thể viết thư gởi cho họ, nội dung đại khái như những gì tôi đã nói hôm nay. Mỗi người có thể theo như vậy viết thư gởi cho Liên Hiệp Quốc, gởi cho Tổng thống Hoa Kỳ, gởi cho những quốc gia liên hệ, đòi hỏi họ phải tìm một giải pháp khác, không thể dùng phương pháp này, không tốt! Có thể họ sẽ nghe khuyến cáo của chúng ta, có thể họ không nghe. Tôi hy vọng rằng họ sẽ nghe, nếu không, cho dù chúng ta có giết hết những trẻ em để cứu những người lớn và những trẻ em khác, vì không muốn mọi người chết đói, nhưng mà tạo nhân quả này, sau này quay trở lại sẽ càng tệ hại hơn. Lạ thật, tôi không hiểu người đời đang nghĩ gì, chuyện đơn giản như vậy mà không thể sửa đổi được.

Đa số những nhân vật chính trị, chắc chắn họ hiểu được những thống kê đó, những cuốn sách nghiên cứu sự lợi hại giữa việc ăn mặn và ăn thuần chay. So với chúng ta, họ có nhiều cơ hội để đọc những loại sách này hơn. Họ có tiền, có người tường trình cho họ biết, đem tài liệu cho họ xem, đáng lẽ họ phải hiểu biết nhiều hơn chúng ta. Họ phải trị quốc, làm việc cho dân chúng, họ phải hiểu những việc này. Một công việc đơn giản như vậy, chỉ khuyến khích mọi người ăn thuần chay và chính họ cũng nên đổi thành ăn thuần chay là được rồi, thế giới sẽ được cứu vãn mau

chóng, chưa kể đến việc tu hành còn có thể lên Thiên Đàng, còn có công đức nữa!

Nếu ăn thuần chay có thể cứu thế giới thì mọi người có thể hy sinh một chút mà! Chính phủ và những nhân vật tôn giáo, họ có quyền lực và sức ảnh hưởng rất lớn đối với dân. Công cụ gì họ cũng có thể dùng— đài truyền hình, đài phát thanh, tất cả đều là sở hữu của họ, bất cứ lúc nào họ muốn nói gì cũng được. Bởi vậy, họ nên nói những chuyện tốt, khuyến khích mọi người ăn thuần chay, bảo vệ môi sinh thế giới vì bản thân chúng ta, và cũng vì thế hệ mai sau, như vậy mới đúng chứ! Đối với chính phủ và những đoàn thể tôn giáo lớn, làm như vậy rất thuận tiện dễ dàng.

Gần đây chúng ta đã nhận được rất nhiều sự cảnh cáo, đâu đâu cũng đều là những trận thiên tai, động đất. Ngoài ra chúng ta còn sợ rằng nhân loại sẽ tàn sát lẫn nhau. Con người rất đáng sợ, có thể là Phật mà cũng có thể là ma. Khi làm Phật có thể cứu cả thế giới, khi làm ma thì phá hủy cả Địa Cầu.

Đến nay, chúng ta đã chịu rất nhiều tổn thương, bởi vì có một số người tâm trí không được bình thường, đã gây nên chiến tranh, còn sáng chế ra bom đạn, phá hoại rất nhiều tài nguyên thế giới và tánh mạng của nhân dân.

Có khi chúng ta cảm thấy một trái bom nguyên tử không đáng gì, phá hủy một thành phố cũng chẳng sao. Tuy nhiên, chúng ta phải biết rằng tốn rất nhiều tiền, rất nhiều công lao mới có thể xây dựng được một thành phố! Thành phố bị phá hủy, kinh tế quốc gia bị ảnh hưởng, bị áp lực. Khi xây cất, sửa sang lại một thành phố, chúng ta sẽ phải đương đầu với rất nhiều chướng ngại và áp lực, đối với kinh tế quốc gia là một gánh nặng rất trầm trọng.

Nếu cứ như vậy, lúc thì thiên tai, lúc thì động đất, lúc thì bão tố, lúc thì bom nổ, lại thêm bệnh tật nan y kỳ lạ. Đừng nói toàn bộ thế giới sẽ bị phá hủy, riêng chỉ phá hủy một phần ba hoặc một phần nào đó, đã là việc đáng sợ và sẽ có những sự nguy hại tiếp nối nhau.

Cho nên tôi mong rằng người đời sẽ mau mau thức tỉnh, tôi hy vọng quý vị có thể bảo nhau để cùng nhau cứu vớt Địa Cầu này, nếu không thì làm gì? Thiên Đàng là nơi dành cho những người tương đối tốt hơn mà thôi, nếu Địa Cầu này không tồn tại nữa thì những người không tốt sẽ có chỗ đâu mà ở? Bởi vậy vì những người không tốt này, chúng ta phải làm việc một chút.

Vì Địa Cầu này rất quý báu, nếu Thượng Đế muốn trừng phạt nó, muốn tiêu diệt nó, đương nhiên chúng ta cũng phải tuân theo ý chỉ của Ngài. Chúng ta cũng không thể làm gì được. Nhưng nếu cứu được chúng ta cũng hãy cố cứu. Bởi vì thế giới này là một trường học rất tốt, nhiều linh hồn có thể đến đây học hỏi trưởng thành.

Thanh Hải Vô Thượng Sư thuyết giảng bài này trong lúc hội nghị Liên Hiệp Quốc về Dân Số và Phát Triển đang diễn ra tại Cairo.

Trong suốt thời gian hội nghị, báo chí thế giới liên tục tường trình những bất đồng quan điểm về vấn đề phá thai. Vì nguyên nhân của việc phá thai gia tăng nên những đại biểu ủng hộ việc chống phá thai đã phản đối đề xuất dự thảo về việc kiểm soát dân số. Kết quả là đề nghị không được thông qua. Dưới đây là trích dẫn về quan điểm chống phá thai đã được rất nhiều báo chí liên tục tường trình, được dịch từ tiếng Anh.

*****

Cairo: Khi hội nghị Liên Hiệp Quốc về dân số họp phiên bế mạc vào hôm qua, những quốc gia Hồi giáo và Thiên Chúa giáo đã chỉ trích những ý kiến đưa ra về việc phá thai và các quyền quan hệ sinh lý trong bản báo cáo bế mạc.

— trích từ nhật báo H.K Standard
ngày 14 tháng 9 năm 1994

- ... Tòa Thánh La Mã, cùng với những quốc gia Hồi giáo bảo thủ như Iran, đã công kích văn kiện khoan nhượng đối với việc phá thai, quan hệ ngoài hôn nhân và đồng tính luyến ái.
- ... *“Tốt hơn là chúng ta phải hành động và phản đối thay vì để cho những tư tưởng Tây phương phóng khoáng quyết định những kế hoạch hóa gia đình.” “Chúng ta sẽ không chấp nhận bất cứ văn kiện nào đi ngược lại Hồi giáo.”* Bà Bhutto đã quyết định đến Cairo để tham dự với tư cách là vị nữ lãnh đạo duy nhất của quốc gia Hồi giáo.
- ... Thủ tướng Thổ Nhĩ Kỳ, bà Tansun Ciller, cùng với bà Khaleda Zia, Thủ tướng Bangladesh và Hoàng hậu Noor của nước Jordan đã hủy bỏ chương trình tham dự. Tổng thống Indonesia, ông Suharto cũng rút lui khỏi hội nghị.
- ... Joaquin Navarro, phát ngôn viên của Tòa Thánh La Mã phát biểu rằng dự thảo sẽ cho phép thanh thiếu niên được phá thai mà không cần sự chấp thuận của cha mẹ.

- ... Một phóng viên của Thông tấn xã Pháp phát biểu: “*Không một quốc gia Tây phương nào có một đạo luật như thế cả. Tuy vậy, họ lại muốn những nước khác có đạo luật đó.*”

— trích từ nhật báo H.K Standard
ngày 5 tháng 9 năm 1994

- ... Tòa Thánh La Mã – nơi giáo hội có khoảng 800 triệu tín đồ trên khắp thế giới – và những nước Hồi giáo bảo thủ như Iran đã dẫn đầu một chiến dịch phản đối văn kiện.

- ... Tòa Thánh La Mã đã lên tiếng, không thể “*ủng hộ với cách thức minh bạch hoặc không minh bạch về những điều khoản trong văn kiện liên quan đến việc phá thai.*” Cũng như những điều khoản “*gây bất ổn cho gia đình và khuyến khích tự do tình dục trong giới trẻ.*”

— trích từ nhật báo H.K Standard
ngày 7 tháng 9 năm 1994

Tín đồ Hồi giáo Ai Cập lên tiếng chỉ trích hội nghị rằng, phiên họp khai mạc vào hôm thứ hai đã xác nhận mỗi quan ngại lớn nhất của họ, đó là hội nghị sẽ khuyến khích những quan hệ sinh lý không lành mạnh, tình dục ngoài hôn nhân và phá thai một cách dễ dàng.

- ... Một thiếu nữ Hồi giáo với khăn choàng trên đầu có hàng chữ “*Thế hệ tương lai của chúng ta không có quyền để sống.*”

— trích từ nhật báo H.K Standard
ngày 7 tháng 9 năm 1994

*****

Cuối cùng, hội nghị đã xem xét lại quan điểm của những đại biểu chống phá thai bằng việc dung hòa thêm vào những điều khoản thay thế.

*****

(*Đảm bảo an toàn cho thiên chức làm mẹ*), một quan điểm không bao gồm trong phần chủ trương phá thai để kế hoạch hóa gia đình đã được nhiều nước chấp nhận như là một sách lược để giảm bớt mức tử vong và bệnh tật của thai phụ.

— trích từ “*Chương trình hành động của Hội nghị (Program of Action of the Conference)*”
trang 57 (theo nhật báo H.K. Standard)

Vatican vows to stand firm on abortion

VATICAN (AP)—The Holy See has vowed to stand firm on its opposition to abortion, despite the fact that the Vatican's position is being challenged by a growing number of countries.

The Holy See's opposition to abortion is based on its belief in the sanctity of human life from the moment of fertilization to the moment of natural death. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

Vatican Secretary of State Cardinal Agostino Casaroli said that the Vatican's position on abortion is based on its belief in the sanctity of human life from the moment of fertilization to the moment of natural death. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

SOUTH CHINA MORNING POST
HONG KONG, WEDNESDAY,
SEPTEMBER 7, 1994

Vatican stands firm on abortion

By Alan Chan
Special to the South China Morning Post

VATICAN CITY—The Holy See's position on abortion is based on its belief in the sanctity of human life from the moment of fertilization to the moment of natural death. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

VATICAN CITY—The Holy See's position on abortion is based on its belief in the sanctity of human life from the moment of fertilization to the moment of natural death. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

HONGKONG STANDARD
5 September 1994

tries to row at ululation conference

OSCAR The United States continues to push for a row with the Holy See over its opposition to abortion. The Vatican's position is based on its belief in the sanctity of human life from the moment of fertilization to the moment of natural death. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

There is a total agreement between the Vatican and the Holy See on the issue of abortion. The Vatican's position is based on its belief in the sanctity of human life from the moment of fertilization to the moment of natural death. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

The Holy See's position is based on the belief that human life is a gift from God and that it is not to be taken lightly. It is a belief that is shared by many other religions and cultures.

7 September 1994

HONGKONG STANDARD

HONGKONG STANDARD
7 September 1994

A48

WORLD

W04

Row over abortion dashes hopes for unanimous global agreement

Vatican refuses to sign population document

CATHOLIC Bishop Denis, Vice President of the Holy See, has expressed concern that a new international agreement on population control may be reached in a year after adoption of the Latin American declaration, which the Vatican will refuse to sign. A plan aimed at curbing the world's exploding birth rate.

The conference has its origins in a 1982 article, which predicted a global population of 10 billion by the year 2000. It was a warning to the world's governments to take action to curb the population growth, which would lead to a global crisis of resources.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

HONGKONG STANDARD

HONGKONG STANDARD
14 September 1994

Abortion references spark criticism at conference

ABORTION references in a draft declaration on population control have sparked criticism at a conference in Mexico City.

The draft declaration, which was adopted by the conference, contains a reference to abortion as a means of controlling population growth.

The reference to abortion has caused a row between the Vatican and the conference, which is being held in Mexico City.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The draft declaration, which was adopted by the conference, contains a reference to abortion as a means of controlling population growth.

The reference to abortion has caused a row between the Vatican and the conference, which is being held in Mexico City.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The draft declaration, which was adopted by the conference, contains a reference to abortion as a means of controlling population growth.

The reference to abortion has caused a row between the Vatican and the conference, which is being held in Mexico City.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The draft declaration, which was adopted by the conference, contains a reference to abortion as a means of controlling population growth.

The reference to abortion has caused a row between the Vatican and the conference, which is being held in Mexico City.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

The Vatican said it could not sign the "World Declaration on Population" because it would be a "partial" agreement, not a "total" one. The Vatican said it would not sign the document because it would be a "partial" agreement, not a "total" one.

Thanh Hải Vô Thượng Sư từ bi cũng đưa ra một giải pháp thực tiễn, nhân đạo và đầy trí huệ đối với vấn đề dân số của thế giới. Thực hiện Chương Trình Chăm Sóc Trẻ Em vượt khỏi biên giới quốc gia thật sự là bước khởi đầu để tiến đến “*Thế Giới Đại Đồng*”.

*****

*Thư gửi Phân bộ Đặc trách về Nhân Đạo
Liên Hiệp Quốc, New York, Hoa Kỳ
(Nguyên văn tiếng Anh)*

*****

Kính gửi:
Phân bộ Đặc trách về Nhân Đạo
Liên Hiệp Quốc, New York, Hoa Kỳ

Ngày 27 tháng 3 năm 1995
Kính thưa quý Ông Bà!

Vấn đề dân số hiện nay đang là mối quan tâm của thế giới. Một vài quốc gia đang chịu thiệt thòi vì dân số ít, trong khi những quốc gia khác, do dân số quá đông nên cần thực hiện những chính sách bắt buộc hạn chế sanh sản đã gây ra sự phân uất trong dân chúng và làm Thượng Đế phẫn nộ. *(Hãy lấy sự việc vừa mới xảy ra ở Bắc Kinh làm ví dụ. Một thanh niên phân uất vì vợ thiệt mạng khi bị ép phải phá thai đã quần trí do đau buồn, và đã giết người bừa bãi.)*

Thật ra là vấn đề rắc rối này có thể trên căn bản được giải quyết bằng cách cho phép những đứa trẻ ở những nước quá đông dân (*chẳng hạn như Trung Quốc, Ấn Độ...*) được các gia đình ở những nước ít dân (*như Singapore, Anh, Pháp và những nước phương Tây khác*) nhận nuôi một cách hợp pháp mà không phải qua những thủ tục hành chánh rườm rà.

Phát khởi kế hoạch này ít ra cũng mang lại những lợi điểm sau đây:

1. Cân bằng dân số trên thế giới.
2. An ủi những cha mẹ không sanh được con cái, tạo sinh khí mới cho cuộc sống của họ.

3. Giảm thiểu thói xấu sát sanh, cũng như làm nhẹ nỗi lo buồn và phần uất của cha mẹ. (Để kiểm soát dân số, có vài nước áp dụng việc bắt buộc phá thai và giết trẻ sơ sinh.)

4. Mang lại những lợi ích về kinh tế. (Những nước ít dân có được một lực lượng lao động dồi dào hơn, trong khi những nước đông dân có được nguồn lợi tài chánh từ lệ phí xin nhận con nuôi, đồng thời cũng bớt được gánh nặng: Những cha mẹ xin nhận con nuôi sẽ lo chi phí y tế, v.v... cho người mẹ và em bé

trong suốt thời gian mang thai, và nhờ vậy họ có được sự hỗ trợ về mặt tinh thần và tâm lý, đồng thời quốc gia cũng bớt đi gánh nặng về chăm sóc sức khỏe cộng đồng.)

Cơ quan quý vị có thể lo ngại là kế hoạch này có thể đưa đến nạn buôn người. Tuy nhiên, điều này có thể tránh được nếu ta thiết lập một hệ thống hồ sơ hợp pháp, theo sau đó là phân tư vấn và tiếp tục theo dõi từng trường hợp. Kết quả là cộng đồng thế giới có thể trao đổi lẫn nhau nguồn tài nguyên (kể cả nguồn nhân sự) và lý tưởng “Làng Địa Cầu Không Biên Giới” sẽ sớm được thực hiện.

Kính thư!

Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư

Hãy luôn giữ Minh Sư bên cạnh mình, luôn giữ trạng thái bề quan và quý vị sẽ không bị chướng ngại. Quý vị sẽ vượt lên trên mọi thứ, rồi tất cả mọi vấn đề sẽ thành nhỏ bé. Quý vị vượt trên mọi chướng ngại, xem chúng như đồ chơi trẻ em. Quý vị sẽ bay qua mọi thứ. Quý vị sẽ dễ dàng thông qua mọi khảo nghiệm của cuộc sống vì quý vị nhớ đến trạng thái hạnh phúc này. Điều này sẽ tồn tại rất lâu, có thể tồn tại mãi mãi.

~ Thanh Hải Vô Thượng Sư khai thị
(nguyên văn tiếng Anh)

Tam Địa Môn, Bình Đông, Fomosa
Ngày 26 tháng 12 năm 1992 (Video #298)

2

Chúng Ta Đang Bước Vào Thời Đại Hoàng Kim

**Thanh Hải Vô Thượng Sư khai thị
Portland, Oregon, Hoa Kỳ**

*Ngày 4 tháng 12 năm 1993
(Nguyên văn tiếng Anh)*

Đôi khi chúng ta câu thông được với nhau. Tôi không nghĩ điều này do Minh Sư mà có. Minh Sư nào người ta cũng đề cao một cách quá đáng, có khi còn gọi họ là Vô Thượng Sư. Nhưng tôi nghĩ tất cả đều do sự thành tâm của quý vị mà ra, từ sự cởi mở, từ trí huệ thâm sâu và tình thương của quý vị mà trong hoàn cảnh này, hay hoàn cảnh khác quý vị thể nghiệm được. Có khi qua sự thiết tha cầu nguyện, hoặc trong lúc chúng ta trải qua những hoàn cảnh vô cùng thê lương, hay chịu đựng những niềm đau khổ cùng cực, mà không bày tỏ được với ai, chúng ta ít nhiều thể nghiệm được điều này. Chúng ta cảm thấy sự gia trì của Thượng Đế rất gần gũi.

Thiền định hay quán tưởng cũng là một cách để mở rộng lòng chân thành và sự khao khát, muốn đón nhận sự gia trì và tình thương bao la, lúc nào cũng hiện hữu khắp trong vũ trụ. Đôi khi trong trường hợp ngẫu nhiên, hoặc do sự an bài của Lực Lượng Tối Cao, chúng ta cảm nhận được ở một nơi nào đó, hoặc trong sự giao tiếp với một người đặc biệt nào đó có một sức gia trì nhiều hơn. Có thể là vì người này có cùng một tần số với chúng ta, có một tấm lòng chân thành, khát khao và cởi mở đối với Thượng Đế như chúng ta vậy. Sự hội nhập của hai lực lượng này sẽ tạo nên thể nghiệm pháp hỷ tràn đầy hay còn gọi là sự tỉnh thức.

Đa số người trên thế giới này nghĩ rằng họ đã đủ tốt rồi. Họ cảm thấy rằng họ không cần phải thay đổi cuộc sống, không cần phải làm bất cứ điều gì khác, ngay cả đến sự khai ngộ họ cũng không thấy thiết tha. Cho nên họ không tìm kiếm nó làm gì. Cho dù có một vị thầy hay một người bạn tốt vì tình thương và sự công hiến vô điều kiện mang đến tận cửa cho họ, họ vẫn từ chối.

Lỗi suy nghĩ này đã làm cho thế giới của chúng ta thành như thế này, cho đến bây giờ vẫn còn như vậy. Chúng ta chưa học hỏi được sức mạnh của lực lượng hợp nhất. Đa số chúng ta còn chưa biết cách sử dụng lực gia trì vĩ đại nhất ở khắp mọi nơi trong vũ trụ, chỗ nào cũng có. Chúng ta chỉ cần đưa tay ra là đón nhận được và mọi việc trong đời sống của chúng ta sẽ thuận lợi hơn, mọi ước muốn của chúng ta sẽ được thỏa mãn.

Chúng Ta Còn Chưa Được Tốt

Nhiều người chúng ta thường trách Thượng Đế, thường đổ lỗi cho những hoàn cảnh hay những tình huống không thuận lợi cho chúng ta, khi những điều mong ước của chúng ta không được đáp ứng. Chúng ta đổ lỗi cho xã hội, đôi khi trách cứ chính phủ, cha mẹ, ngay cả nhà trường, hay bất cứ điều gì chúng ta có thể đổ lỗi được. Nhưng nếu chúng ta chịu ngừng lại để suy nghĩ sâu xa

hơn hay suy xét cho công bằng hơn một chút, chúng ta thử nghĩ xem mình đã đóng góp được gì cho xã hội, cho quốc gia, cho thế giới nói chung, để cho nó trở thành một nơi tốt đẹp hơn; thay vì chỉ ngồi chờ để tự nó trở nên tốt đẹp hơn là một điều mà có khi chẳng bao giờ có cả.

Thượng Đế không sanh ra chúng ta ở đây để mỗi ngày chỉ nằm dài trên nệm hoa chờ bánh mì và bơ thuần chay. Chúng ta đến đây để học hỏi, học hỏi để trưởng thành, cũng như học hỏi để biết cách sử dụng ái lực và khả năng sáng tạo vô hạn của mình để làm cho những nơi chúng ta sanh ra trở thành một thế giới tốt đẹp hơn. Nếu học không xong điều này thì chúng ta lại phải trở lại lần nữa và đó là điều mà người ta gọi là luân hồi. Những ước muốn chưa được thỏa mãn hay những nhiệm vụ chưa hoàn tất sẽ vẫn còn tạm nghỉ bên trong chúng ta và sẽ thường xuyên tỉnh thức để nhắc nhở chúng ta rằng việc làm của chúng ta vẫn chưa hoàn tất.

Nhiều người cho rằng mình cũng tốt, mình làm đúng. Nhưng thật ra không phải vậy, chúng ta thật sự chưa tốt đâu! Một phần năm dân số trên trái đất này đang bị đói kém. Một phần lớn anh chị em khác của chúng ta đang lâm vào tình trạng thiếu dinh dưỡng. Đây là những con số thống kê của các công trình nghiên cứu khoa học, không phải là ý kiến riêng của tôi. Quý vị có thể đọc được những điều đó trên báo chí, hay yêu cầu người ta đưa ra dẫn chứng. Tại nhiều nơi trên hành tinh đẹp đẽ của chúng ta vẫn còn có dấu vết của sự đau khổ vì chiến tranh, vì xung đột, bạo lực và nhiều tai nạn khác, do nhân tạo hay thiên tạo. Đó là vì chúng ta còn chưa được tốt.

Chỉ nói đến chuyện nhỏ thôi, đôi khi chúng ta cũng không thể tự làm tóc cho mình được. Đôi khi, chúng ta không biết cách để lau chùi nhà cửa cho sạch sẽ. Đôi khi, chúng ta không biết cách để giúp đỡ những người thiếu thốn theo ý muốn của họ. Hào ý của chúng ta rốt cuộc lại khiến cho mọi chuyện càng rối loạn hơn. Cho dù chúng ta muốn giúp cũng không thể giúp được. Vì thế,

có rất nhiều dự án bị thất bại, nhiều nhà lãnh đạo tài giỏi đã trở thành gàn như vô dụng, mặc dù họ có rất nhiều hảo ý muốn giúp đỡ cho thế giới và công dân của họ. Tại sao vậy? Đó là vì chúng ta không tốt. Chúng ta chưa được tốt so với cái nghĩa tuyệt đối, điều này khác với cái tốt theo lối chúng ta thường nghĩ.

Nếu mọi việc hoặc đa số những việc trong đời sống của chúng ta đi trật đường, nếu nhiều ước muốn của chúng ta không được thỏa mãn, nếu người hàng xóm bên cạnh chúng ta đau khổ, hay nếu chúng ta đau khổ vì bất cứ lý do gì thì đó là vì chúng ta chưa được tốt.

Đã đến lúc chúng ta phải đối diện với những khuyết điểm và những thói quen tích lũy không tốt của chúng ta để sửa sang lại vẻ đẹp của chúng ta, thiên tánh của chúng ta, để chúng ta có thể thực hiện những điều mình mong muốn một cách hoàn mỹ, hay ít nhất cũng tương đối hoàn mỹ. Ít ra, chúng ta cũng không vì hảo ý muốn cải biến bản thân, gia đình, hay môi trường sống của mình mà làm cho mọi chuyện càng rối ren hơn.

Khai Ngộ Là Một Lối Sống

Khai ngộ không phải là một điều mà các đệ tử của chúng tôi giới thiệu để cho quý vị hay bất cứ ai đến chỉ để nghiên cứu, hay để thỏa mãn lòng hiếu kỳ. Khai ngộ là một lối sống, một lẽ sinh tồn, một thứ hành trang hết sức cần thiết trong đời sống của chúng ta hiện tại và mai sau.

Nếu chúng ta tin vào một tôn giáo nào đó, chúng ta biết có sự sống sau khi chết. Nếu không có một tín ngưỡng nào, chúng ta cũng nên biết rằng có sự sống sau khi chết. Vì đã có rất nhiều nghiên cứu y học về sự chết, giai đoạn lúc sắp chết và sau khi chết. Những tài liệu này ngày nay được phổ biến rất nhiều. Các sách tham khảo về sự khai ngộ và về sự trường dưỡng lực lượng sẵn có bên trong chúng ta cũng được bày bán tại các chợ. Những

tài liệu này có ích cho chúng ta, nhưng nhìn vào khía cạnh nào đó không phải lúc nào cũng tốt cả. Người Mỹ, những người thường đọc rất nhiều và rất mê đọc sách là những người rất thông minh. Họ khao khát về kiến thức cho nên họ đọc rất nhiều. Trước kia, tôi cũng đọc rất nhiều và bây giờ, tôi cũng vẫn còn tiếp tục đọc sách, có lúc tôi cũng cần phải biết chuyện gì đang xảy ra, khuynh hướng của xã hội bây giờ như thế nào, để có thể có phản ứng hay có thể giải thích kịp thời, hầu hóa giải những nghi vấn mà những sách vở hay những nguồn tri thức này mang đến.

Sở dĩ tôi nói như vậy là vì sách vở không phải lúc nào cũng tốt cho chúng ta. Vì chúng ta thích đọc sách, vì chúng ta muốn tiêu thụ mọi thứ trong thị trường tri thức, đôi khi chúng ta không “*tiêu hóa*” nó hết được, hay chúng ta chỉ nhét vào đầu đủ loại kiến thức mà bản thân không thật sự có thể nghiệm. Rồi chúng ta cho là mình biết. “*À! Phải! Tôi biết, Yogananda. Phải, ánh sáng. Tôi biết nó là gì? Sant Mat, ánh sáng và âm thanh. Tôi biết Thiên Sư Thanh Hải. Bà ấy cũng dạy giống như vậy, cho nên tôi không cần phải tới nghe Bà ấy làm gì.*”

Không phải chúng ta đến để nghe. Chúng ta đến để tự mình thể nghiệm nếu chúng ta chưa từng thể nghiệm qua. Hoặc nếu chúng ta cũng đã có một chút ít thể nghiệm khai ngộ, nhưng không biết cách để tiến xa hơn, không biết cách để trường dưỡng hay hội nhập với nó, không biết cách để sử dụng trí huệ sáng suốt này vào công việc hàng ngày của chúng ta để phục vụ cho thế giới.

Biến Thế Giới Của Chúng Ta Thành Thiên Đàng

Chúng ta phải biến thế giới của chúng ta thành Thiên Đàng, chứ không phải chúng ta chạy lên Thiên Đàng, vì nơi đâu cũng là Thiên Đàng cả. Thượng Đế chỉ tạo ra Thiên Đàng cho đến khi

chúng ta làm rối loạn nó lên với bộ óc điện toán của chúng ta, bộ điện não bị hư hoại, ý tôi nói là đã bị hư hỏng, hay không còn hoạt động bình thường nữa.

Sự khai ngộ là cách làm cho cơ cấu của chúng ta hoạt động trở lại. Đó không phải là một thần thoại xa vời như chúng ta thường nghĩ, mà đó chỉ là sự thể nghiệm hàng ngày nguồn tình thương và trí tuệ vĩ đại mà Thượng Đế đã ban cho chúng ta trước khi đến cảnh giới vật chất này.

Nếu chúng ta nghĩ rằng Thiên Đàng là một chỗ nào đó trên mấy tầng mây cao thì chúng ta gặp khó khăn rồi. Vì như vậy ít nhất chúng ta cũng phải đợi đến sáu mươi năm hay một trăm năm mới đến đó được. Thế giới này đầy rẫy những đau khổ và phiền não cho nên chúng ta không cần phải đợi lâu như vậy.

Đời sống của những đứa con của Đấng Tối Cao lẽ ra phải đầy hỷ lạc. Nếu quý vị là con của một ông vua hay một vị tổng thống thôi, bây giờ quý vị đi học sẽ cảm thấy thế nào? Quý vị có người hộ vệ, có xe Rolls Royce, có đủ thứ đặc quyền, ngay cả trường học cũng phải nhìn quý vị với sự kính trọng, thương yêu, ngưỡng mộ, ganh tị và nhiều điều khác nữa. Quý vị sẽ cảm nhận được địa vị của mình.

Trong Thánh Kinh có nói: *“Chúng ta là con cái của Thượng Đế và Ngài là vua của các vị vua.”* Thế mà bây giờ, chúng ta sống một đời sống như thế này! Chúng ta lo lắng từng xu, chuyện gì cũng có thể làm chúng ta sợ. Ngay cả một viên đạn nhỏ một chút như vậy, chỉ bằng một phần ngàn sức nặng của quý vị thôi mà có thể làm quý vị sợ đến mất cả phẩm giá, đến độ phải van xin để bảo tồn tánh mạng của mình. Chúng ta làm đủ thứ chuyện để được sinh tồn, để giữ cho thân thể này được tiếp tục hoạt động. Đây không phải là cuộc sống cao quý, không phải là đời sống của những đứa con Thượng Đế, nếu chúng ta thật sự hiểu được Thượng Đế là gì! Thượng Đế là chủ nhân của toàn vũ trụ và chúng ta là con cái của Ngài. Quý vị có tin được như vậy không?

Chỉ nói về điều đó mà chưa bao giờ biết nó. Điều đó không phải là đường lối của sự khai ngộ và chúng ta nghĩ rằng mình tốt rồi! Chừng nào còn có một người đau khổ trên thế giới này, chừng nào chiến tranh và đói kém vẫn còn xảy ra xung quanh chúng ta thì chúng ta vẫn chưa được tốt. Bởi vì chúng ta phải chia sẻ một phần trách nhiệm đối với “ngôi nhà” mà chúng ta đang trú ngụ. Đây là một đại gia đình nói rộng ra, vì chúng ta không thể sống chung với nhau trong một căn phòng và chúng ta cũng không cần phải làm vậy. Chúng ta cần phải đa dạng, chúng ta cần những tài năng khác nhau để làm cho thế giới sống động hơn, thú vị hơn. Đó là điều Thượng Đế muốn chúng ta làm.

Chúng ta có rất nhiều tài năng, mỗi người chúng ta nên đóng góp một chút. Cho dù với tất cả tài năng của mình, chúng ta cũng vẫn chưa thể đóng góp nhiều như mình muốn, chưa đủ hữu dụng như chúng ta muốn, bởi vì chúng ta chưa đủ tốt. Chúng ta thiếu một cái gì đó! Chúng ta còn thiếu trí huệ chân chánh, tình thương chân thật đang còn say ngủ bên trong mỗi chúng ta.

Sử Dụng Tình Thương Và Lực Lượng Thượng Đế Một Cách Tốt Nhất

Lẽ ra không nên có Minh Sư, không nên có Thầy. Lẽ ra chỉ nên có những người bạn tâm linh, những anh chị em tâm linh, vì chúng ta đều thừa hưởng đại trí huệ của Thượng Đế như nhau. So với bất cứ một vị Minh Sư nào và bất kỳ một thánh giả nào ngồi ở đây, giữa họ không có gì khác biệt! Cũng như so sánh giữa một vị Minh Sư với bất cứ một đứa trẻ hay một vị lớn tuổi nào, họ không có gì khác biệt! Vì tình thương và lực lượng ở bên trong của chúng ta đều giống nhau. Nếu chúng ta không đem nó ra sử dụng, thì đúng là một sự lãng phí lớn nhất trên cõi đời này. Không cần biết chúng ta cố gắng đề tái dụng những vật liệu cho đến mức nào, chúng ta vẫn lãng phí. Sự lãng phí lớn nhất

là chúng ta không biết mình có trí huệ, không biết mình có lực lượng của Thượng Đế, chúng ta quên mất mình là con cái của Thượng Đế.

Quý vị nói là đã biết hết rồi, quý vị đã đọc Thánh Kinh, mọi người đều biết mình là con của Thượng Đế. Như vậy cũng được! Nhưng biết hay không biết có gì khác biệt? Bởi vì chúng ta cũng chỉ giống như ngày hôm qua mà thôi. Quý vị không thật sự liễu ngộ điều đó, quý vị chỉ nghe nói thôi, khác nhau là ở chỗ đó.

Nếu quý vị cảm thấy những gì tôi nói hôm nay là có lý, đó là vì tôi đã nhận thức được là tôi có trí huệ này ở bên trong và tôi biết quý vị cũng có nó ở bên trong. Chỉ là quý vị không muốn dùng đến nó mà thôi. Quý vị từ chối nó, quý vị phủ nhận nó, hay quý vị cảm thấy quá mặc cảm về mình. Chúng ta không làm điều gì quá sai quấy cả, nếu có thì chỉ vì chúng ta không biết mà thôi. Bây giờ là lúc phải biết những gì đúng đắn nên làm, để chúng ta có thể thay đổi nhanh chóng.

Mỗi ngày chúng ta tốn bao nhiêu thời giờ để săn sóc cho cái thân thể này? Chúng ta biết nó không tồn tại lâu, nhưng cũng vẫn cần phải săn sóc nó. Như vậy nếu không săn sóc cho Bản Lai Diện Mục của chúng ta thì chúng ta càng gặp nhiều phiền phức hơn nữa.

Phần lớn những đau khổ của thế gian này do sự vô minh không nhận biết được vai trò vĩ đại của chính mình mà ra. Không có lý do nào khác cả! Bởi vì chúng ta vô minh, chúng ta gắn liền mình với những thói quen mà chúng ta đã học hỏi, có thể là học từ truyền hình lúc chúng ta còn nhỏ, hay có thể học nơi người hàng xóm, học từ trong sách vở. Chúng ta làm rất nhiều việc mà lương tâm của chúng ta cho rằng không đúng, nhưng chúng ta vẫn làm vì nhiều người khác đã làm, rồi chúng ta gặp phải nhiều chuyện rắc rối.

Chẳng hạn chúng ta biết là không nên dùng ma túy, nhưng đôi khi chúng ta cảm thấy nội tâm trống trải, cảm thấy bực bội.

Đôi khi chúng ta có tài mà không biết cách sử dụng, hay không biết nên dùng vào đâu. Xã hội đôi khi từ chối chúng ta vì những thành kiến sẵn có, vì chủng tộc khác nhau, hoặc vì dáng dấp chúng ta không làm cho họ hài lòng. Từ những phiền muộn đó, chúng ta cố lấp đầy chỗ trống này với đủ các tiện nghi rẻ tiền mà về lâu về dài sẽ hủy hoại tinh thần, thể xác và tâm linh của chúng ta. Đó là vì chúng ta không biết rằng mình vĩ đại hay không biết cách để mang sự vĩ đại đó ra dùng!

Tôi không phải đến đây để thu tiền của quý vị, bảo quý vị phải làm gì? Hay đặt quý vị vào một điều kiện khó khăn. Tôi chỉ muốn giúp quý vị tìm lại trí tuệ vĩ đại của mình, tìm lại khả năng vĩ đại của mình, để quý vị có thể làm cho đời sống của mình được tốt đẹp hơn. Vì khi quý vị cải thiện được đời sống của bản thân, đời sống của tôi cũng sẽ tốt đẹp hơn và con cái của chúng ta, bạn bè chúng ta, anh chị em chúng ta cũng sẽ có một môi trường sống tốt đẹp hơn, vì tất cả chúng ta liên kết với nhau.

Giả sử quý vị không giữ cho nước Mỹ được sạch sẽ và an toàn, tôi có thể nào ngồi đây nói chuyện với quý vị được không? Cho nên chúng ta nợ nhau đủ thứ. Giả sử những nông gia không trồng trọt thì dù có tiền, chúng ta có thể bồi dưỡng thân thể của mình được không? Không! Vì vậy chúng ta nợ nhau đủ thứ. Tôi không thể nói là đến đây để dạy dỗ quý vị điều gì? Xin đừng có ý niệm như vậy, đừng để ý đến “*Vô Thượng*” gì đó cả! Bởi vì tất cả chúng ta đều là Vô Thượng.

Chúng ta vốn từ nơi Vô Thượng, trước khi tái sanh vào cái xác phàm này và khi thời điểm đến chúng ta sẽ trở về nơi Vô Thượng. Bản chất Vô Thượng này không ai chối bỏ được cả. Nếu vì khiêm nhường mà quý vị không muốn thừa nhận nó, hay vì quý vị cảm thấy mình chưa được như vậy, đó là tùy quý vị, nhưng tôi không muốn chối bỏ địa vị của mình, vì tôi biết. Điều này không có gì là kiêu ngạo cả. Đó chỉ là một sự thừa nhận mình là ai. Không có lòng kiêu hãnh, không ồn ào, không có sự khiêm

nhường giả tạo, bởi vì khiêm nhường giả tạo cũng là giả dối, là không đúng sự thực.

Chúng ta phải có chân, thiện, và mỹ trong tâm linh, trong lời nói và trong hành động. Đó là một con người hoàn mỹ. Cho dù không muốn theo pháp môn tức khắc khai ngộ này, chúng ta cũng có thể thử những thứ khác, ít nhất cũng phải suy nghĩ về vấn đề đó để chúng ta có thể hướng sự chú ý của mình vào bên trong, để nhớ lại chúng ta là ai và để thật sự hiểu câu “*Chúng ta là con cái của Thượng Đế.*”, hay đối với các Phật tử, “*Chúng ta đều có Phật tánh ở bên trong.*” Điều đó có nghĩa là chúng ta ngang hàng với Phật, thay vì phải sùng bái Phật.

Chúng ta nên sùng bái cho đúng cách, phải nhận biết chính mình, để cho vị Phật (*Minh Sư khai ngộ*) giảm bớt việc làm. Nếu chúng ta thật sự muốn tôn thờ một vị Phật hay bất cứ vị Thánh nhân nào thì hãy trở thành một vị Phật hay một vị Thánh nhân, để họ bớt đi gánh nặng, bớt lo âu và có thêm một người đồng hành để cứu vớt nhân loại.

Nhiều người không máy hài lòng khi nghe tôi nói: “*Dừng lay Phật, hãy thành Phật!*” Và tôi có thể chỉ cho quý vị cách để thành Phật. Tôi có thể tạo ra một vị Phật, không phải bằng cách chạm trở hay điêu khắc mà bằng cách chỉ vào Phật Tánh của quý vị và quý vị sẽ phải mỗi ngày nhận biết nó cho đến khi quý vị hoàn toàn tin tưởng rằng quý vị là Phật. Đó là lúc quý vị ngang hàng với tất cả Chư Phật Mười Phương trong tam thế, quá khứ, hiện tại và tương lai.

Thay Đổi Chính Mình Là Thay Đổi Thế Giới

Chúng ta đang bước vào thời đại Hoàng Kim, cho nên chúng ta phải thay đổi. Chúng ta phải bỏ lại đằng sau tất cả những quan niệm cũ kỹ vô dụng cho rằng một vị Thánh phải như thế nào.

Chúng ta phải bỏ lại những tư tưởng đen tối, những suy tưởng bi quan về thế giới và về chính mình. Hãy làm một cái gì đó!

Chúng ta bắt đầu từ chính mình, lau dọn căn nhà của chúng ta. Nếu nhà của chúng ta dơ bẩn, chúng ta phải lau dọn nó trước. Nếu có điều gì chúng ta không thích về bản thân mình, hãy sửa đổi nó đi! Hãy thay thế nó bằng những phẩm chất trong sáng hơn, đạo đức hơn. Thí dụ trước kia, khi gặp người không nơi nương tựa, chúng ta chẳng hề bận tâm tới. Anh ta có thể đứng hàng giờ bên lề xa lộ dưới trời nắng chói chang, mong tìm được một việc làm để mưu sinh. Có thể quý vị sẽ nói: *“Ồ! Không được! Tôi không thể đem một người lạ mặt vào nhà của tôi. Điều này nguy hiểm lắm!”*

Có thể điều đó là phải, nhưng chúng ta có thể cho anh ta thức ăn. Chúng ta không cần phải đòi hỏi nơi anh ta điều gì! Có khi đi ngang qua một người vô gia cư, chúng ta không cảm thấy gì cả! Phản ứng chậm chạp của chúng ta đã thành thói quen làm cho chúng ta không muốn giúp, nên chúng ta không giúp người ấy. Khi về đến nhà, chúng ta cảm thấy như có điều gì sai, *“Đáng lẽ mình nên giúp họ”* nhưng chúng ta lại nhanh chóng khóa lấp, *“Thôi! Không cần đâu!”*, rồi tiếp tục xem truyền hình hay làm những việc khác.

Chúng ta không muốn nghe theo lương tâm của mình, đó là lý do tại sao thế giới không bao giờ tốt hơn được. Nếu là như vậy, bất cứ điều gì chúng ta nghĩ rằng sẽ làm cho thế giới tốt đẹp hơn, hoặc ít nhất cũng làm cho nó trở thành một nơi thoải mái hơn cho chúng ta và hàng xóm, chúng ta có thể chia sẻ với nhau. Hãy bắt đầu bằng sự san sẻ, rồi tự nhiên chúng ta sẽ cảm nhận được một sự chuyên biến vi tế bên trong chúng ta, tình thương sẽ được rót vào tâm thức chúng ta nhiều hơn. Chúng ta sẽ ý thức được một cái gì và đó là bước khởi đầu.

Đó là lý do tại sao ngũ giới chỉ là một sự gợi ý rằng chúng ta nên thay đổi một vài khía cạnh trong nếp sống mà chúng ta

thấy không được vừa ý. Không phải nếu có một số điều chúng ta không làm được thì chúng ta nên cảm thấy tội lỗi hay tự trách mình mà hãy xem đó là mục tiêu để chúng ta hướng tới. Chẳng hạn, chúng ta cố gắng thương yêu nhiều hơn thay vì cư xử mạnh bạo hay có thái độ giận dữ, bỏ thí nhiều hơn thay vì cố gắng thu về, nên chung thủy với người bạn đời của mình thay vì có một cô nhân tình khác, hay có thể là một ông nhân tình. (*Mọi người cười.*)

Tôi không hiểu tại sao quý vị thường trách phái nam. Phái nữ cũng có người thích bay bướm, (*mọi người cười*) bay hết bông hoa này sang bông hoa khác. Có hai loại hoa – hoa đực và hoa cái. Quý vị biết mà, phải không? Chúng làm cho thế giới của chúng ta tươi sáng hơn và bầu không khí xung quanh chúng ta êm đềm hơn, làm cho chúng ta thấy thoải mái hơn.

Điều này cũng tốt, cũng là một loại thiện. Thật ra trong đời sống, lúc nào chúng ta cũng thiện cả, chỉ là phần nhiều chúng ta thiện về những điều không tốt. Cho nên bây giờ, chúng ta cũng dùng lực lượng thiện định đó, nhưng chuyển sang những việc đúng đắn, chỉ có vậy thôi. Khi chúng ta suy nghĩ quá nhiều về cách làm ra tiền trên sự thiệt thòi của người khác, đó cũng là thiện định. Chúng ta thiện về tiền bạc. (*Mọi người cười.*) Chúng ta tập trung tất cả sức chú ý của mình, lực lượng suy nghĩ mãnh liệt của mình để thu cho được những mảnh giấy đó và trên mảnh giấy có in chữ “*Chúng ta tin vào Thượng Đế.*” (*Mọi người cười.*) Có phải như vậy là mâu thuẫn lắm không?

Đôi khi Thượng Đế của chúng ta cũng là tiền nữa! Quý vị thấy không: “*Chúng ta tin vào Thượng Đế.*”, có nghĩa là chúng ta phải biết Thượng Đế. Nếu chúng ta không biết Thượng Đế, làm sao chúng ta tin được, có phải không? “*Chúng ta tin vào Thượng Đế.*” Nói thì rất dễ, nhưng bằng cách nào? Thượng Đế là ai? Hình dáng ra sao? Ngài đã làm gì cho tôi? Ngài sẽ làm gì cho tôi mà tôi phải tin tưởng nơi Ngài? Cho nên chúng ta phải biết sự khai ngộ

đem lại cho chúng ta được gì! Chúng ta phải khai ngộ là để biết Thượng Đế là gì? Ngài là ai? Và Ngài làm gì để giúp đỡ chúng ta với tất cả những chi tiết trong sinh hoạt hàng ngày của chúng ta? Đó là những điều chúng ta biết được sau khi khai ngộ. Dần dần chúng ta sẽ càng biết nhiều hơn.

Nếu trước đó chúng ta đã biết Thượng Đế, do từ phước duyên nào đó thì càng ngày chúng ta càng biết Ngài hơn qua việc hành thiền, qua một phương pháp rất khoa học để duy trì ý thức khai ngộ của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ được khai ngộ một hay hai lần thì chúng ta vẫn chưa cảm thấy được trọn vẹn. Nếu có người bị bỏ đói đã lâu mà quý vị chỉ cho họ một chút nước và bánh mì, liệu họ có được thỏa mãn hay không? Dĩ nhiên là không.

Chỉ Có Thượng Đế Ngự Trong Chúng Ta

Vì thế tức khắc khai ngộ có nghĩa là quý vị ném thử hương vị của sự khai ngộ, rồi chúng tôi sẽ chỉ cho quý vị cách để trường dưỡng nó, duy trì nó hàng ngày và khai triển nó cho đến khi quý vị thật sự đạt đến cảnh giới toàn giác – quý vị biết được con người thật của mình. Đó là lúc quý vị biết được Thượng Đế, bởi vì chỉ có Thượng Đế ngự trong chúng ta.

Thánh Kinh nói là có hai người ngự trị trong giáo đường của chúng ta không? Chúa Giê-su có nói vậy không? Đức Phật có nói rằng có hai vị Phật bên trong – một là Phật, một là phàm phu không? Ngài có nói vậy không? Không! Không có Thánh Kinh hay kinh điển nào nói là có hai người trong căn nhà này, trong thân thể này. Vậy thì ai ở bên trong vậy? Chỉ có Thượng Đế mà thôi!

Nếu chúng ta gạt bỏ những thói quen, những kiến thức phàm phu đã thu thập được thì chỉ còn lại Thượng Đế mà thôi. Những thói quen, những kiến thức, danh xưng tiền sĩ, không phải là

Chân Ngã thật sự của chúng ta. Lúc chúng ta sanh ra không có những thứ này và khi chết đi cũng không còn nữa. Cho nên “*Bản Thể*” thật sự chính là Thượng Đế, là chân ngã của chúng ta, nhưng phần lớn chúng ta đã quên mất rồi. (*Mọi người vỗ tay.*)

Quý vị cứ hỏi tôi: “*Làm sao khi gặp Ngài, chúng con có thể đạt được tức khắc khai ngộ?*” Trước khi gặp tôi, quý vị vốn đã khai ngộ rồi, chỉ là quý vị không biết hay đã quên mất. Vì quý vị cứ tự nhận mình là ông hay bà gì đó! Làm việc mỗi ngày tám tiếng, có ba đứa con, có lúc hờn giận cũng có lúc thương yêu. Tất cả những thứ này đều không phải là quý vị. Quý vị chỉ thu thập nó, quý vị chỉ tùy theo hoàn cảnh và nhu cầu ở một thời điểm nào đó mà phản ứng, nhưng nó không phải là quý vị. Chúng ta sanh ra không có những thứ này.

Vì vậy, thật sự chúng ta giống như Thượng Đế, nhưng mà chúng ta cũng là một phần của Thượng Đế. Thật ra, chúng ta là Thượng Đế. Bây giờ quý vị có thể không tin, nhưng khi quý vị về nhà hãy suy nghĩ điều này. Chúng ta đang hít thở trong Thượng Đế, chúng ta đang sống trong Thượng Đế, chúng ta sanh ra từ Thượng Đế và sẽ trở về với Thượng Đế. Chúng ta có thể đi về đâu? Chúng ta có thể từ đâu đến nếu không phải là đến từ Thượng Đế?

Quý vị có nghĩ rằng chúng ta đến từ tám thảm, đến từ trần nhà, hay đến từ một giọt máu của người cha quý vị trước khi quý vị sanh ra không? Có phải những thực phẩm quý vị ăn hàng ngày khiến quý vị trở thành quý vị không? Vậy chúng ta có nên tự gọi mình là ông burger B, (*mọi người cười*) “*bắp cải C*”, hay “*tiệm bán rau*” thay vì là một người hay một chúng sanh với một trí thông minh? Dù quý vị cho con bò hay những con chó ăn những thực phẩm mà quý vị ăn, chúng cũng sẽ không thông minh được như quý vị. Nếu quý vị đem một giọt máu từ người cha của quý vị cho con chó hay những vật khác, chúng có trở thành con người được không? Dĩ nhiên là không!

Như vậy, cái gì đã tạo nên chúng ta như thế này? Đó là lực lượng của Thượng Đế và lực lượng này hiện hữu khắp toàn vũ trụ. Nó ở trong không khí. Nó ở tất cả mọi nơi chúng ta đến, mọi nơi chúng ta ở. Nó trú ngụ trong công cụ này hoặc công cụ khác. Cũng như điện vậy, điện có trong bóng đèn, trong tủ lạnh, hay trong một vài động cơ nào đó. Điện ở khắp mọi nơi và ở đâu nó cũng như nhau. Nó chỉ ở trong một số dụng cụ mà thôi. Cho nên mới nói lực lượng của Thượng Đế ngự trị bên trong chúng ta.

Chúng ta là một trong những dụng cụ có chứa đựng lực lượng của Thượng Đế trong một khoảng thời gian. Giữ lấy nó như là chặn một dòng nước chảy từ một thác nước hay từ một đỉnh núi thật cao. Nếu có người đào một cái lỗ hay một cái hồ, rồi cho nước vào trong ấy, sự luân chuyển của dòng nước sẽ nổi nó với một con sông. Nước trong hồ cũng sẽ là nước từ dòng sông vậy.

Tại Hồng Kông, chúng tôi đào một hồ bơi. Thật ra chúng tôi không có đào cái hồ này. Chỗ tôi ở là một ngọn núi. Quý vị sẽ rất ngạc nhiên khi biết Hồng Kông có những dãy núi rất yên tĩnh nằm bên cạnh những cao ốc hàng trăm tầng. Quý vị chỉ cần đi bộ ra khỏi dãy núi này chừng năm phút là có thể thấy được cả thành phố Hồng Kông. Quay trở lại chừng năm phút là sẽ bước vào một vùng núi tĩnh mịch với đủ thứ cây trái xanh tươi, đẹp đẽ và yên tĩnh. Đó là chỗ tôi ở tại Hồng Kông.

Vì nơi này là rừng núi, cho nên có nhiều tầng cấp, nhiều tầng đất. Quý vị nhìn thấy từng tầng đất nối tiếp với nhau. Ở khoảng giữa hai tầng đất, chúng tôi dùng đá và xi măng để che chung quanh cho có vẻ thiên nhiên. Chúng tôi dẫn nước từ một dòng suối gần đó cho chảy vào hồ. Và ở tầng dưới, tôi trồng những loại cây rau lớn. Không phải lúc nào tôi cũng làm việc đó, chỉ là khi nào tôi có chút ít thời giờ rảnh. Khi tôi bơi lội trong hồ, nước sẽ tràn qua chỗ mấy cây rau, cho nên việc chăm sóc mấy cây rau này cũng không có gì vất vả lắm. Nước cứ luân lưu ra vào trong hồ cho nên lúc nào cũng tươi mát và cũng vì chúng tôi thường rửa

hồ cho sạch hết những rêu xanh đóng bên vách hồ. Chúng tôi rải nhiều đá sỏi lớn, sáng lóng lánh và đẹp như những loại đá trang hoàng. Loại đá này rất rẻ, một đồng mua được đến mười kí lô, nhưng rất đẹp. Chúng tôi sắp những hòn đá này dưới đáy hồ và đôi khi chúng cũng bị rêu phủ, nên chúng tôi phải chùi rửa.

Cá cũng theo dòng nước đó mà chạy vào. Những con cá đó thuộc loại đắt tiền, người ta bán đến hai ngàn hai trăm Mỹ kim một con, chỉ lớn bằng chùng này. Nó cũng có thể lớn lên bằng chùng này, (*mọi người cười*) nhưng không khác nhau gì mấy! Đây là một loại cá rất đàn độn. Cho nên có một hôm, con cá này đã làm tôi ngạc nhiên. Lẽ ra nó là một con cá ngu rất chậm chạp và không làm gì cả, nhưng vì nó là loại cá hiếm, nên nhiều người muốn bắt nó về để bán. Chúng tôi không làm vậy. Chúng tôi không kiếm tiền như vậy, trái lại chúng tôi bảo vệ chúng. Vì vùng đất của chúng tôi có rất nhiều loại cá này cho nên không ai được phép vào vùng đất của chúng tôi để bắt cá. Nếu mở một siêu thị bán cá thì tôi có thể trở thành triệu phú dễ dàng. (*Mọi người cười.*)

Loại cá này rất đặc biệt, phía trên của nó màu nâu đậm, ở dưới bụng và trên vây cá có những đốm màu cam rất sáng. Nó có thể bơi trong nước cũng như ở trên cạn, nó có thể sống được cả hai nơi cho nên người ta thích nó.

Tôi nghĩ nó là một loại cá rất đàn độn, nhưng có một ngày, nó làm tôi ngạc nhiên vì nó có thể nói chuyện với nhau thật dễ thương giống như một cặp nhân tình vậy. Một con như là giận đối giận và con kia cứ lẻo đẻo theo sau. Rồi nó ngừng ngay trước mặt, nhìn vào mắt con nọ, rồi làm như thế này. (*Mọi người cười và vỗ tay.*) Giống như khi người yêu của quý vị giận đối và quý vị muốn làm hòa với cô ấy vậy. Con cá đó giống y như vậy đó! Quý vị có tin nổi không? Tôi rất xúc động và nghĩ: “*Trời ơi, ta xin lỗi vì đã nghĩ rằng nhà người ngu, (mọi người cười) nhưng nhà người đã làm được một người tình còn dễ thương hơn chúng*

tôi nữa.” Cho nên một lúc sau, con cá má xiêu lòng, rồi cả hai cùng bơi đi với nhau và không cãi với nhau nữa.

Một ngày khác, nó đã làm tôi ngạc nhiên hơn, bởi vì thường thường nó hành động rất chậm chạp, rất ngu ngơ. Như vậy đây nè, rất chậm chạp trong nước. Khi đến bên hồ nước, tôi thấy được một con, thấy ngạc nhiên quá nên tôi mới nói: “*É! Tên kia, lên đây!*” Chỉ là nói đùa thôi, quý vị biết không! Nhưng rồi nó nhảy lên. Nó nhảy một cái vèo lên đến chỗ bàn tay của tôi, chạm vào tay tôi rồi rơi trở xuống. Tôi gọi: “*É! Người có hiểu ta không? Nếu hiểu thì quay trở lại lần nữa đi.*” Theo lời nói của tôi, nó đã làm như vậy liền ba lần để chứng tỏ cho tôi biết là nó không phải ngu. (Mọi người cười.)

Sau đó, tôi phải mất cả ngày để sám hối với Thượng Đế và xin lỗi sinh vật này. Đường đường là một Vô Thượng Sư lại không biết là con cá thông minh. (Mọi người cười.) Cho nên tôi cảm thấy rất áy náy. Nhưng chuyện đó cũng vui, có người khác lúc đó ở bên tôi có thể làm chứng, không phải tôi đặt chuyện đâu! (Thanh Hải Vô Thượng Sư nói với thị giả: “*Quý vị nhớ con cá từ hồ bơi lên ba lần không?*”) Phải! Phải! Anh này lúc đó có ở đó và anh ta cố gắng chạy đi lấy máy quay phim. Nhưng khi con cá trông thấy cái ống kính đen ngòm của máy quay phim hướng về nó, nó nói: “*Không không! Tôi không muốn lên màn ảnh truyền hình.*” (Mọi người cười.) Nó không muốn nổi tiếng! Có lẽ là nó sợ. Rồi tôi nghĩ: “*Đúng vậy! Đúng vậy!*” Rồi tôi nói với người quay phim: “*Đừng chụp hình nó kiểu này, vì người ta biết được sẽ càng muốn bắt nó hơn, đem chúng ra buôn bán và chúng sẽ lâm vào tình trạng nguy hiểm.*” Chúng vốn đã là một chủng loại khan hiếm rồi.

Nó rất thông minh, quý vị thấy. Nó biết khi nào nên lên, khi nào không. Nó đã nhảy lên liền ba lần trong một phút. Tôi nói: “*Lên đây!*” Và nó lên liền. Rồi nó lại rơi xuống và tôi kêu nó lên lại và nó lên ngay, lên đúng ngay chỗ của tôi, không phải xéo qua một bên. Lên thẳng một mạch như vậy!